

Aportacions i aproximació de **FSIE relatives al Pacte Educatiu**

INTRODUCCIÓ.	3	4. PARTICIPACIÓ EN EL PROCÉS DEL PACTE EDUCATIU.	21
1. GENERALITZACIÓ, INCONCRECIÓ I ABSTRACCIÓ EN ELS PRIMERS PLANTEJAMENTS I MISSATGES.	4	5. FSIE I LA LLIBERTAT.	24
2. DEL PERCENTATGE DEL PIB DESTINAT A LA EDUCACIÓ I LA IMPORTÀNCIA RELATIVA.	6	6. EDUCACIÓ DIFERENCIADA.	26
A. El PIB destinat a l'Educació en els últims anys	7	7. EL PACTE EDUCATIU I ELS PROFESSIONALS DE L'ENSENYAMENT.	28
B. La LOE i la seva relació amb el PIB	9	8. DIAGNÒSTIC.	33
C. El PIB destinat a Educació i la seva relació amb altres aspectes d'índole econòmica a Espanya	11	9. FORMACIÓ I OCUPACIÓ.	34
D. Recursos destinats a Educació en els Pressuposts de les Comunitats Autònomes i la seva relació amb el PIB de les mateixes	12	10. ALGUNS ASPECTES QUE ES PODRREQUEREIXEN DE CONSENS, ADEQUACIÓ I ACTUACIÓ TÉCNICA.	38
E. El PIB i el seu reflex en el destinatari final: L'alumnat	17	11. FÒRUM ESTABLE DE NEGOCIACIÓ.	42
3. BASE I LÍMITS DEL CONSENS PER A UN PACTE PER L' EDUCACIÓ.	20	12. ALTRES ASPECTES QUE ES PODRIEN CONSIDERAR PER ASSOLIR EL CONSENS EN AQUEST PACTE EDUCATIU.	44
		13. LA CONVIVÈNCIA EN ELS CENTRES ESCOLARES.	47
		14. DE NOU: FINANÇAMENT.	48

Introducció

Com a sindicat majoritari al Sector de l'Ensenyament Privat i Privat Concertat hem de manifestar que **FSIE considera molt positiu** l'anunci del Govern, a través del Ministeri d'Educació, d'intentar **un Pacte Educatiu**. No obstant això, sense que això sigui obstacle per a un possible acord, hem de posar de manifest:

Es pretén un Pacte Educatiu mentre s'incompleix amb les Disposicions Addicionals vint-i-setena, vint-i-vuitena i vint-i-novena de la LOE?

Es pretén un Pacte Educatiu sense donar compliment a l'Acord de 8 de novembre de 2005 que va ser subscrit pel Ministeri d'Educació amb les Organitzacions Sindicals del Sector de l'Ensenyament Concertat?

Es pretén un Pacte Educatiu negociant els temes de l'Ensenyament Privat i la Privada Sostinguda amb Fons Públics amb les Organitzacions Sindicals de l'Ensenyament Públic i, alhora, obviant la presència de les Organitzacions Sindicals i Empresarials de l'Ensenyament Privat?

Es pretén un Pacte Educatiu en el qual només es consideri

autoritat pública **els** professionals de l'Ensenyament Públic oblidant els de l'Ensenyament Privat?

Podríem caure en l'estretor de mires de pensar i concloure que aquest és el principal problema del sistema educatiu espanyol?

Es pretén un Pacte Educatiu en el qual, com ha succeït fins ara, les veus del Govern i les dels Partits Polítics només llancin un missatge formal i de fons en relació amb l'ensenyament de titularitat pública i dels seus professionals?

Malgrat aquests interrogants, FSIE continua reclamant intensament el Pacte Educatiu i **estem en disposició de començar a col·laborar en la seva consecució, però assegurem que un Pacte Educatiu que ignori a gairebé el 30% de l'ensenyament no universitari no pot denominar-se com a tal**. I, en cas de seguir com fins ara, això pot succeir. Si s'exclou, d'inici, a aquesta part tan important del sistema se li podrà anomenar com es vulgui, però mai Pacte Educatiu. És més, es produiria, de forma natural, més una distorsió que una discrepància o diversitat de plantejaments.

1 **Generalització, inconcreció i abstracció en els primers plantejaments i missatges.**

El primer missatge que va llançar el Ministre d'Educació després del seu nomenament va ser el del Pacte Educatiu.

La comunitat educativa, com no podia ser de cap altra manera, el va rebre amb satisfacció. Des d'aquell moment, en grau major o menor, tots en l'entorn escolar realitzem pronunciaments de benvinguda i de disposició a col·laborar.

Des del Ministeri d'Educació es va començar a llançar la idea de PACTE SOCIAL Y POLÍTIC PER L'EDUCACIÓ. FSIE entén lògica i desitjable aquesta ampliació, aquesta nomenclatura.

Des de FSIE, com que no som partit polític i gaudim de total independència dels mateixos, ens ubiquem en l'apartat de la societat.

S'han anat succeint missatges molt generalistes i, els que van intentar aprofundir-ne més, ho van fer amb escarits plantejaments.

El Ministre d'Educació va presentar el passat 29 de setembre un document amb dotze punts, també generals. Això podria provocar una certa decepció per què el que s'ha posat sobre la taula sembla abstracte, general i massa

sintètic. Però **FSIE** entén que això és positiu perquè, d'existir un document més elaborat, amb més camí caminat, podria resultar lesiu per al Pacte pretès, sobretot si qui el realitza és qui el proposa.

FSIE, fins i tot considerant el manifestat en la *Introducció* d'aquest document, **és** en excel·lent **disposició per contribuir amb les nostres aportacions a un gran consens**. Estem treballant en això i aquest és un document per ser debatut i modificat, tant com a conseqüència del debat, com d'aquells consensos que es poguessin anar assolint.

Col·laborarem sense reserves, sense complexos, amb ganes de treballar, de consensuar, amb la idea d'aportar el nostre esforç al major problema estructural que té Espanya, que té la societat espanyola.

Només serem inflexibles amb el respecte i el compliment de la Constitució Espanyola.

D'altra banda, **exigirem la màxima garantia de compliment dels acords assolits** i els que poguessin sorgir. Respecte a aquesta última afirmació sí que és precís tenir present, sense prejudicis i alhora amb responsabilitat, l'apuntat en la introducció. De la mateixa manera es fa necessari que sigui molt conegut pel propi Ministre d'Educació l'incompliment d'acords anteriors. **FSIE** li ho recorda, ja que ja va posar en el seu coneixement el fort grau d'incompliment de la seva antecessora.

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

Fins i tot no sent condició *sine qua non* per treballar pel Pacte Educatiu, **FSIE continuarà** instant el major compliment **d'allò** legislat i acordat, **promovent** de forma especial un **marc estable de negociació amb el Ministeri d'Educació per al sector de centres d'iniciativa social sostinguts amb fons públics.**

És injust i exclouent que existeixi la Taula Sectorial de l'Ensenyament Públic i no la del Ensenyament Concertat i Privat.

2 La importància relativa del percentatge del PIB destinat a l'educació.

El PIB destinat a Educació, essent essencial, no és la panacea universal i fins i tot pogués esdevenir en un assoliment quantitatiu i, al seu torn, en un element de desfasament. Desfasament respecte a altres necessitats prioritàries i canviants (prestació per desocupació, ajuts addicionals a les prestacions una vegada finalitzat el dret a les mateixes, assegurament de pensions,...) i també dins del propi marc pressupostari d'Educació (relació i proporcionalitat entre l'ensenyament Infantil, Obligatori, Postobligatori, Beques, EPA,...)

Moltes organitzacions presenten el percentatge del PIB dedicat als Pressuposts d'Educació com l'aspecte més important per al Pacte. **En FSIE pensem que és un significatiu instrument**, però al cap i a la fi un instrument, per fer possibles una conjunció i consens d'objectius **per a la millora i consecució d'un ensenyament de qualitat per a tots que requereix de l'enteniment previ.**

Ja abans d'augurar el Pacte, era una demanda habitual l'increment **del percentatge de PIB dedicat a Educació.** Des del seu anunci, **sol figurar en els**

plantejaments de les organitzacions socials i dels partits polítics, no només amb el desig i sol·licitud del seu increment sinó, fins i tot, amb quantia percentual, en alguns casos, **com a mínim del 7%**. Però aquest percentatge es fixa amb independència d'altres necessitats dels Pressuposts, del referent dels països europeus, de la taxa de natalitat... i, el que per a FSIE resulta de vital importància, sense entreveure l'adjudicació d'aquest increment a les diferents partides d'Educació, llevat que es proposi aquest increment percentual idèntic a les actuals partides. **En aquest supòsit hem de preguntar-nos si els percentatges d'increment han de ser idèntics per a beques, infraestructures, recursos humans, ensenyament obligatori, infantil, universitari, compensatori...**

Des de FSIE propugnem l'estudi i debat previ abans de fixar una quantia percentual, si bé, i això és obvi, la partida dedicada a l'ensenyament d'iniciativa social sostingut amb fons públics també ha de ser tinguda molt en compte.

Des de **FSIE** considerem encertat que al document de Bases presentat pel Ministre d'Educació figuri a l'últim lloc de les 12 Bases generals proposades.

De fet, sent essencial el percentatge del PIB destinat a Educació hem de tenir en compte, almenys, altres aspectes que, encara que principalment quantitatius,

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

també tenen la seva dimensió qualitativa o si més no relativa i relacional.

- . A. -PIB destinat a l'Educació en els últims anys.
- . B.- La LOE i la seva relació amb el PIB.
- . C. -Temporització i distribució del PIB en un Pacte Educatiu.
- . D.- El PIB destinat a Educació i la seva relació amb altres aspectes d'índole econòmica a Espanya.
- . E. -Recursos destinats a Educació en els Pressuposts de les Comunitats Autònomes i en relació amb el PIB de les mateixes.
- . F. -El PIB i el seu reflex en el destinatari final: L'alumnat.

A PIB DESTINAT A L' EDUCACIÓ EN ELS ÚLTIMS ANYS

En l'època més propera el PIB destinat a Educació ha estat:

	Exclosos	Inclusos
	Capítols Financers	Capítols Financers
- 1997:	4,47	4,52
- 1998:	4,42	4,45
- 1999:	4,41	4,43
- 2000:	4,33	4,35
- 2001:	4,26	4,29
- 2002:	4,28	4,31
- 2003:	4,29	4,33
- 2004:	4,27	4,39
- 2005:	4,24	4,29
- 2006:	4,26	4,30
- 2007:	4,32	4,36
- 2008:	4,51	4,54

Des de 1997 a 2008, s'ha aconseguit una variació de 0,04% al PIB i del 0,02% si també incloem els capítols financers, sent els anys que intervenen entre ambdós d'inferior percentatge.

Cal tenir en compte que, amb independència del valor percentual, hi ha altres factors que incideixen i han de fer més divers aquest percentatge; per esmentar tres factors significatius:

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

- Si bé el PIB és "similar" en aquests 12 últims anys, la seva quantia absoluta s'ha duplicat.
- No representa el mateix "èxit" o manteniment social, en funció que els Pressuposts siguin equilibrats, amb superàvit, amb deute o dèficit.
- També té efecte diferent en funció del creixement econòmic, estancament o recessió.

Però hem de destacar que els majors esforços en la millora de les retribucions dels professionals de l'Educació han estat a càrrec de les CC.AA. a través del denominat Complement Retributiu Autòmic. De la mateixa manera beques i ajuts per a llibres, menjador, transport, biblioteques... són finançades per governs autònoms o corporacions locals. **És important assenyalar que de la majoria d'aquests esforços econòmics, tant de l'Administració Central com de les Autòniques, l'ensenyament d'iniciativa social concertada o sostinguda amb fons públics està exclòs, per la qual cosa la igualtat d'oportunitats es trenca una vegada més. Aquests temes s'han de resoldre amb o sense Pacte Educatiu.**

Quant al PIB mitjà dels països europeus també pensem que no ha de ser el número màgic per al Pacte, ja que **poc "rendiment" s'ha d'obtenir d'una major inversió en Educació si, prèviament, no hem arribat a consensos medul-lars: importància de l'educació com a motor de millora social i econòmica; estabilitat i permanència temporal en legislació educativa; cultura, sensació, continguts i realitat de l'esforç; educació integral;**

marc constitucional; vertebració del sistema educatiu; igualtat d'oportunitats; educació en llibertat i per a la llibertat...

En el fons el que, **des del punt de vista de FSIE, ha succeït és que mantenint el percentatge del PIB dedicat a Educació durant més d'una dècada el nostre sistema educatiu no ha aconseguit les expectatives esperades d'aquest esforç pressupostari.**

En aquest aspecte, i comptant amb el percentatge mig dels 12 últims anys, que resulta ser del 4,38%, en intentar tendir "*en l'horitzó del 2015 a un Percentatge del Producte Interior Brut equivalent als països europeus*", ens trobem amb diverses qüestions: Tots els països europeus? Només els de l'UE-19, els de l'UE-25, els de l'UE-27? Només del PIB dels PGE? Els del PIB dels PGE, les Administracions Autòniques, Corporacions Locals, Ajuntaments, Cabildos...?

En aquest cas i basant-nos en un informe de part d'Indicadors de l'OCDE 2009, elaborat pel Ministeri d'Educació trobem dades i conclusions del període estudiat i avaluat (2000-2006):

- A Espanya la despesa pública en educació respecte al PIB es va mantenir entre 2000 i 2006. La diferència respecte a les mitjanes OCDE i UE és de nou dècimes el 2006.

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

-La despesa educativa total correspon a la suma de la despesa en institucions educatives procedent de fonts públiques i privades. Aquesta despesa educativa total s'ha mantingut en Espanya al llarg dels sis anys estudiats.

-La despesa pública en educació (despesa del conjunt de les administracions públiques) respecte al PIB s'ha mantingut en Espanya gairebé com en l'OCDE i a l'UE: en aquests dos últims casos ha augmentat lleugerament passant del 5,1% al 5,2% del PIB en terme mig.

-Despesa pública en educació com a percentatge del PIB (2000-2006) en el conjunt de tots els nivells d'educació:

	2000	2006
Espanya	4,3	4,3
OCDE	5,1	5,2
UE-19	5,1	5,2

-Tanmateix, la despesa per alumne com a percentatge del PIB va ser, el 2006 a Espanya, nou dècimes per sobre de la mitjana de l'OCDE i dos punts per sobre de l'UE.

-Espanya gasta un 26'5% en institucions educatives per alumne en relació amb el PIB. Se situa gairebé un punt percentual per sobre de la mitjana de l'OCDE i més de dos punts per sobre de l'UE.

B LA LOE I LA SEVA RELACIÓ AMB EL PIB

El dia 29 de setembre de 2009, a través del Ministeri d'Educació, se'ns presenta per part del Govern el document Bases per a un Pacte Social i Polític per l'Educació que, en el seu apartat 12. - FINANÇAMENT, recull:

"Hem d'establir un compromís de totes les Administracions Públiques, els agents socials i les institucions privades per incrementar la inversió en Educació. Aquest increment ha d'anar acompanyat també de la rendició de comptes i de la millora en eficiència de la despesa educativa"... "Aquest compromís col·lectiu ha de concretar-se que Espanya dediqui en l'horitzó de l'any 2015 un percentatge del Producte Interior Brut equivalent als països europeus. O en el seu defecte una quantitat determinada de despesa pública per alumne".

La primera part no és nova perquè ja estava previst, i ni tan sols no s'ha intentat consensuar amb la Comunitat Educativa, en la LOE, Títol VIII Recursos econòmics. Article 155. Recursos per donar compliment a l'establert en la present Llei.

1. -Els poders públics dotaran al conjunt del sistema educatiu dels recursos econòmics necessaris per donar compliment a l'establert en la present Llei, a fi de garantir la consecució dels objectius en ella previstos.

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

2.- L'Estat i les Comunitats Autònomes acordaran un pla d'increment de la despesa pública en educació per als pròxims deu anys, que permetin el compliment dels objectius establerts en la present Llei i l'equiparació progressiva a la mitjana dels països de la Unió Europea.

Després de més de tres anys des de la seva promulgació i amb quatre Pressuposts Generals presentats pel Govern d'Espanya, els fets han demostrat la falta de voluntat o capacitat per portar a la pràctica el proposat, ara, de nou en "la major part" de la Base 12.

Al costat d'això, l'incompliment de les Disposicions ja referides addicionals vint-i-setena, vint-i-vuitena i vint-i-novena de la LOE.

Si durant aquells tres anys no s'ha avançat ni un pas ens preguntem: Tan intens, entusiasta i eficaç podria ser el Pacte Educatiu com per arribar a un acord "ràpid" que establís el PIB dedicat a Educació a cinc exercicis pressupostaris?

FSIE continua apostant pel Pacte, però les bases han de ser desenvolupades amb major rigor tècnic, enfocament social i previsió. No obstant això, posarem l'accent en la bondat com a plantejament d'inici per part del Ministeri

d'Educació i com a signe de premisses mínimes per aconseguir una major participació.

D'altra banda el que sí és nou, i en FSIE ho considerem molt positiu, és l'alternativa final de la referida Base 12. **FINANÇAMENT quan es proposa que Espanya en l'horitzó de l'any 2015 dediqui l'inconcret** (entre altres coses, a més de l'assenyalat més amunt, per la presumible variació que aquests PIBs poden experimentar) **PIB equivalent als països europeus, "O en el seu defecte una quantitat determinada de despesa pública per alumne".**

Aquesta alternativa podria esdevenir en ser la de major equitat i justícia social, ja que l'actual cost és ben fàcil d'extreure en els diferents nivells de l'educació obligatòria i Post-obligatòria. De fet més endavant donarem compte dels costos de 2004 i 2006. Després de fixar el cost/alumne, caldria implantar uns índexs estabilitzadors i altres correctors.

Els estabilitzadors per al manteniment no traumàtic de la situació existent en aquest moment, ja que n'hi ha prou amb llançar la vista enrere per recordar que, des de la meitat dels vuitanta fins a meitat dels noranta, va descendir la taxa d'escolarització en nivells obligatoris, tornant a repuntar amb un gran increment a partir de la meitat dels noranta, especialment per la immigració. De la mateixa manera ha passat, encara que en períodes diferents, amb l'ensenyament universitari.

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

Les evolucions són tan dinàmiques que és precís dotar al Pacte d'estabilitat i previsió abans que d'immobilisme; les dades són allà i les tendències es poden preveure, llevat de fets extraordinaris, amb una dècada d'antelació i un mínim error, sempre parlant en la vessant quantitativa.

Després dels coeficients o criteris estabilitzadors, són necessaris, i benvinguts, els criteris i coeficients correctors la missió dels quals seria equilibrar, terme aquest més positiu que corregir, les dotacions econòmiques, tal i com alternativament proposa aquesta base de finançament.

FSIE va més enllà i **proposa que l'increment del PIB i l'assignació d'una quantitat determinada de despesa pública no són incompatibles, sinó complementaris i desitjables, alhora que criteris perfectament constitucionals** i que, d'alguna manera, ja venien apuntats en la LOE. D'altra banda la macro planificació educativa (que en el fons ve a ser la suma de planificacions o micro- planificacions subsectorials i territorials) requereix visió de futur.

En **FSIE** entenem que el Gran Pacte ha de ser en la voluntat d'enteniment, tenint com a únics límits els marcats per la nostra Constitució, ja que ha de ser fonament de la societat del futur, més que en les grans xifres, ja que en aquest aspecte és més important el "toc tècnic" amb criteris d'equitat, llibertat, qualitat i igualtat d'oportunitats.

És per això que, des de **FSIE**, dediquem més espai en aquest Document per al Debat a intentar demostrar que aquest aspecte del PIB no ha de ser el del Gran Acord, és més, podria ocórrer que arribat a l'acord de finançament es pogués utilitzar, fins i tot inconscientment, com a element de distorsió per a la resta d'acords que han de conformar el Pacte Educatiu.

C EL PIB DESTINAT EN PRESSUPOSTS A EDUCACIÓ I LA SEVA RELACIÓ AMB ALTRES ASPECTES D'ÍNDOLE I NATURALESA ECONÒMICA A ESPANYA

En **FSIE**, fins i tot sent una Federació d'Ensenyament i només d'Ensenyament Privat, format només per i per als professionals de l'Ensenyament Privat, **estem convençuts que l'educació és imprescindible per a la millora social i de la societat mateixa. És per això que propugnem Pressuposts Generals de l'Estat i Autonòmics que també serveixin a la persona**, com ser lliure i responsable, perquè trobi en ells un ajut i no un obstacle en la realització del seu projecte de vida personal, familiar, laboral, social..., **durant tota la seva vida i no només en l'etapa educativa.**

El primer exemple d'això el tenim en l'únic Pacte Polític, fins ara no trencat, que és el de les Pensions. Queda de

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

manifest que els recursos destinats a les mateixes, així com l'objectiu d'assegurar les futures pensions se'ns ofereix com a una cosa positiva i així ho percep la societat.

Hi ha altres aspectes en els Pressuposts Generals de l'Estat en els quals la ciutadania reclama dotació pressupostària suficient: Serveis Públics Bàsics: Seguretat, Justícia...; Pensions, Desocupació, Infraestructures, Sanitat... i, sens dubte, Educació.

També és clar que al fòrum del Pacte Educatiu no ens competeix vetllar pels aspectes que precedeixen però des de **FSIE, com a professionals de l'ensenyament, sí volem recalcar que no col·laborem a educar persones per a què, després de les etapes educatives, s'insereixin laboralment i socialment en un món sense garanties constitucionals reals i**, reiterem, **sense possibilitats de realització normalitzada del seu projecte de vida.**

Finalment hem d'esmentar un efecte del PIB en els PGE en tot el que precedeix que és de rellevància econòmica, social i laboral. Ens referim a la influència del PIB en els cicles de bonança econòmica en els quals el seu creixement positiu resulta un valor afegit importantíssim per aconseguir el que precedeix, Educació inclosa, mentre que en èpoques d'estancament i fins i tot de recessió, com la que estem patint en aquests moments, el PIB no exerceix aquest benèfic efecte de forma tan eficaç.

Resumint, considerar només el percentatge, sense criteris estabilitzadors i correctors, ens podria situar, en situacions extremes, davant de possibles congelacions i fins i tot regressions en el muntant pressupostari.

D RECURSOS DESTINATS A EDUCACIÓ EN ELS PRESSUPOSTS AUTONÒMICS I EN RELACIÓ AMB EL PIB

Els valors de l'indicador del PIB en les CC.AA. provoquen que els seus valors creixin, a igualtat de despesa pública educativa, en aquelles Comunitats Autònomes menys riques, amb menor PIB.

Per tant la única dada final que se sol utilitzar, i és l'emprat en l'apartat A. -, és el PIB nacional, ja que com veurem podria induir a error de conclusió el PIB autonòmic utilitzat en despesa pública educativa.

En aquest cas treballarem amb dades de 2004-2006, doncs són les més contrastades i, llevat d'excepcions mínimes, correspondrien a Pressuposts Autonòmics liquidats. *Les dades les extraïem del Laboratori de la Fundació Alternatives.*

Es pot observar el gran ventall de valors que pren aquest indicador en el cas de les Comunitats Autònomes espanyoles: el seu rang oscil·la entre 2,83% (Madrid) i

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

6,19% (Extremadura). És en les Comunitats Autònomes menys riques i en les quals té una major presència el sector públic en el sistema educatiu on apareixen valors majors per a l'indicador. Tanmateix, la despesa pública per alumne, expressat en euros del segon quadre, ens ofereix una dimensió i prelació diferent al dels valors del PIB.

Hi cal afegir que en **aquelles CC.AA. amb major presència d'ensenyament concertat han requerit un menor esforç econòmic, ja que el cost mig de l'alumnat de la concertada és més baix que el de la pública.** El contrast d'ambdues dades és molt rellevant, ja que els indicadors percentuals del PIB perden força davant la despesa real per alumne/a.

	Valores PIB según CC.AA.		Gasto público por alumno/a en Educación no universitaria	
	2004	2006	2004	2006
Andalucía	4,94	5,00	2.827	3.383
Aragón	3,43	3,35	3.171	3.577
Asturias	4,19	4,00	3.843	4.536
Baleares	3,08	3,17	3.332	3.907
Canarias	4,50	4,50	3.239	3.588
Cantabria	3,60	3,71	3.762	4.443
Castilla-León	4,18	4,01	3.444	4.031
Castilla-La Mancha	5,09	5,16	3.316	3.881
Cataluña	3,43	3,19	3.086	3.690
C. Valenciana	4,16	3,98	3.178	3.468
Extremadura	6,19	5,98	3.373	3.849
Galicia	4,57	4,56	3.546	4.226
Madrid	2,83	2,79	2.998	3.413
Murcia	4,47	4,59	2.696	3.275
Navarra	3,66	3,47	3.818	3.914
País Vasco	3,87	3,69	4.438	4.717
La Rioja	3,21	3,28	3.314	3.796
Total	4,40	4,31	3.448	3.961

D'aquestes dades es poden extreure moltes conclusions, entre elles destaquem:

- Els recursos destinats al cost de la plaça escolar en l'ensenyament no universitari són diferents en cada Comunitat. El cost no és uniforme en les diferents

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

Comunitats Autònomes, si bé la seva mitjana ha estat en 2006 de 3.961 €.

L'indicador autonòmic del PIB no pot ser un referent aclaridor, més aviat al contrari. Es veu molt clar en algunes Comunitats:

Extremadura: El seu indicador del PIB quant a despesa educativa, tant el 2004, com el 2006 són els més alts: 6,19 i 5,98 (molt per sobre del PIB mitjà: 4,40 y 4,31). Tanmateix la despesa pública que realitza per alumne és inferior a la mitjana i fins i tot tenint en compte que és una Comunitat amb percentatge d'ensenyament privat baix.

- La despesa pública per plaça escolar s'ha incrementat en totes les Comunitats Autònomes, fins i tot sent en diversos casos menors els percentatges de PIB destinats a Educació.

Segons l'Informe Eurydice 2009, amb font Eurostat el 2006, l'estimació del cost unitari anual global per alumne resulta en l'UE-27 de 5.748 €, sent molt dispars les diferències entre països i, òbviament, incloent l'educació universitària.

A continuació referim les dades de despesa per nivells i per alumne/a a l'Europa de 2005 (ja que quan es va realitzar aquest estudi érem 19 els països de l'UE i 2005 la data contrastable):

Despesa pública mitjana en educació no universitària en la UE-19 (2005)

(Dòlars USA corregits mitjançant PPC-paritat de poder de compra o adquisitiu)

	Infantil 3-5 años	Primaria	Secundaria
2004	4.338	5.447	6.810
2005	4.501	5.709	7.166

Però, com s'ha dit, per arribar a un consens en el tema de finançament abans cal arribar a altres de major calat, ja que no ha de ser el tema econòmic en exclusiva el que doti d'estabilitat i qualitat a l'educació.

Quant a la inversió mitjana per alumne als 33 països de l'OCDE la despesa mitjana en dòlars dels EUA, sense conversió, és de 8.857 el 2006. Espanya se situa al lloc 19 amb prop de 7.000 dòlars. L'encapçala Estats Units amb al voltant de 13.300 dòlars i al lloc 33 es troba Turquia amb uns 1.600 dòlars.

Quant al PIB dedicat a Educació dels països de l'OCDE, amidats a 2006, resulta ser una mitjana del 6,1% del seu PIB. El grup l'encapçala Islàndia amb un 8%, el 2006, i el tanca, de nou, Turquia amb el 2,6%.

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

Espanya, al lloc 30, només seria per davant de Turquia, Federació Russa i República Eslovaca. D'això, fins i tot sent una dada no elogiada, tampoc no pot extreure'n una apreciació tan negativa com aparentment es pogués presumir, ja que Xile amb el 5,6% va baixar un punt de PIB dedicat a educació respecte a l'any 2000.

El manteniment del PIB dedicat a Educació, sense arribar a la mitjana de l'OCDE és més valuós que un decreixement del mateix, fins i tot partint de percentatges superiors, llevat que aquesta minoració percentual vingués provocada per fets constatables que no afecten a la garantia d'escolarització gratuïta i qualitat educativa com podria ser, per diversos motius, la disminució en les taxes d'escolarització per aspectes demogràfics.

Encara que s'han relacionat algunes "exclusions" o discriminacions a l'ensenyament concertat, FSIE tindrà sempre present intentar resoldre aquestes discriminacions, ja que al costat de l'asfíxia econòmica propiciada per un concert econòmic-educatiu deficitari, en grau major o menor, s'està exclouent d'aquests recursos, llevat d'aportacions addicionals per part dels centres, EMBEC, Corporacions Locals..., a l'alumnat com a destinatari final i a les mares i pares a l'exercici del seu dret fonamental a l'elecció de centre i, sens dubte, a la igualtat d'oportunitats. Actualment aquests aspectes es

podrien resoldre, en el marc de la LOE (Disposicions Addicionals ja assenyalades), a la partida del mòdul econòmic del concert educatiu referida als denominats Altres Despeses.

Els aspectes que mereixerien estudi han de ser:

- Mitjans per a escolarització d'alumnat immigrant per poder fer-ho en igualtat de condicions que els centres de titularitat pública. L'aposta dels centres concertats per aquest alumnat, malgrat les opinions que es transmeten per part d'algunes organitzacions, és innegable, però els recursos que, en general, aporten les Administracions Educatives són en uns casos nuls i en altres d'insuficients.
- Recursos per a l'aplicació de Noves Tecnologies. Aquesta situació de manca varia significativament en funció de la Comunitat Autònoma i amb independència del color polític de l'Administració Autònoma.
- Transport escolar. En un altre apartat d'aquest document tornarem a fer referència a la importància d'inversió preferencial en zones rurals. En el tema de transport escolar s'han realitzat esforços econòmics, encara insuficients, per a l'alumnat de centres de titularitat pública i gairebé inexistents per a l'alumnat de centres d'iniciativa social sostinguts amb fons públics. S'arriba a l'extrem que, fins i tot resultant places lliures als autobusos de transport escolar i

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

realitzant itineraris coincidents, l'alumne matriculat en centres d'iniciativa social no ha pogut ser usuari de l'esmentat transport. Sembla una pèssima utilització de recursos públics o, si pot ser, a la no aplicació del principi constitucional d'eficiència en la distribució i aplicació de recursos públics.

- Bilingüisme: Restriccions d'accés i finançament inferior.
- Beques de menjador: Amb el mateix nivell de renda només tenen accés a aquestes beques en els centres públics.
- També s'exclou els concertats en aspectes com a Biblioteques i Pla PROA.

Acabem aquest apartat amb unes dades molt reveladores sobre la despesa pública percentual realitzada per Comunitats Autònomes en concerts i subvencions, en relació amb la despesa total. Són dades de la Fundació Alternatives que tenen com a font les Estadístiques de la Despesa Pública en Educació del MEC amb 2004 i 2006 com a anys de referència.

Observarem:

- El percentatge de despesa és molt inferior en centres concertats i/o nivells subvencionats.
- La majoria de les CC.AA. han rebaixat el seu percentatge el 2006 en relació amb la despesa total pública en ensenyament.

- Només País Basc, Madrid, Catalunya, Navarra, Comunitat Valenciana i les Balears dediquen per sobre del 20%. No obstant això Catalunya, Comunitat Valenciana i les Balears van rebaixant la seva despesa en concerts, en relació amb la despesa total d'educació. És a dir, es va incrementant molt més la despesa en els centres de titularitat pública.
- Els esforços més grans en contenir el percentatge de despesa en concerts, per així dir, són realitzats, en aquest ordre, per: Cantàbria, Balears, Catalunya i Astúries.

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

PROPORCIÓ QUE SUPOSA LA DESPESA PÚBLICA EN CONCERTS I SUBVENCIONS SOBRE LA DESPESA PÚBLICA EDUCATIVA EN EDUCACIÓ NO UNIVERSITÀRIA

		2004	2006	Dif.
1	Andalucía	12,2	12,5	0,3
2	Aragón	17,7	17,1	-0,6
3	Asturias	12,8	11,8	-1
4	Baleares	21,6	20,1	-1,5
5	Canarias	8,6	7,8	-0,8
6	Cantabria	19,4	17,7	-1,7
7	Castilla y León	17,1	16,5	-0,6
8	Castilla-La Mancha	8,6	8,3	-0,3
9	Cataluña	23,4	22,1	-1,3
10	Com. Valenciana	20,5	20,2	-0,3
11	Extremadura	8,9	8,6	-0,3
12	Galícia	12,5	13	0,5
13	Madrid	20,3	22,1	1,8
14	Murcia	13,7	14,1	0,4
15	Navarra	21,6	21,9	0,3
16	País Vasco	30,2	30,7	0,5
17	La Rioja	17,4	17,2	-0,2
	Media	16.9	16.6	

E EL PIB I EL SEU REFLEX EN EL DESTINATARI FINAL: L'ALUMNAT

Amb els esforços d'inversió realitzats fins ara s'han aconseguit alguns objectius positius inqüestionables, alhora que alguns d'ells, de forma estadística, redunden en una aparent relació negativa, especialment amb els estudis universitaris:

- Els nivells d'escolarització assolits han estat extraordinaris.
- La possibilitat de permanència escolar s'ha superat molt, arribant fins a la possibilitat dels 17,2 anys, des que l'alumne accedeix a l'educació obligatòria.
- En 10 anys (des de 1977 a 2007) el percentatge de població adulta (en aquest cas entre 25 i 64 anys) que posseeix educació postobligatòria ha passat del 32% al 51% i, en termes similars, també s'ha assolit, per l'actual població adulta, titulacions superiors, rebaixant per tant el percentatge d'adults que només té estudis obligatoris. Al costat d'això la taxa d'ingressos a estudis universitaris ha descendit des de l'inici del tercer mil·lenni. Aquest descens en 5,5% de diferencial (del 46,8 al 41,3) des de 2001 a 2007 cal tenir-lo molt en compte a l'hora de realitzar la prospecció d'alumnat a les Universitats.
- Increment de titulats en Batxillerat o Cicles Formatius.

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

- Les xifres d'escolarització en Batxillerat són superiors a la mitjana de l'OCDE i l'UE. Tanmateix, està per sota, en relació amb l'OCDE i l'UE, el percentatge de graduats en cicles formatius.
- Les infraestructures educatives (equipaments immobiliaris), en tots els nivells o etapes educatives, han assolit una inversió i adequació, en general satisfactòria.
- Les millores retributives dels professionals, fins i tot sense ser homologables a les dels seus grups de titulació, han realitzat un increment significatiu.

El fet negatiu contrastat més significatiu ha estat el anomenat fracàs escolar amb taxes preocupants. Es miri com es miri el rendiment mig de l'alumnat és inferior a la mitjana de l'OCDE i l'UE. Al costat d'això és dramàtic l'abandonament escolar.

Els esforços econòmics no han donat fruit en tota la seva extensió, ni tan sols no s'han apropiat. **Tenim una inversió en Educació molt notable, mentre que, llevat d'en taxes d'escolarització i d'esperança de vida escolar, els resultats són pobres. Això contrasta amb esforços realitzats en altres grans àrees com a Sanitat, Tercera Edat, Serveis Socials, Prestacions Laborals..., on els resultats són més encoratjadors.**

S'han augmentat recursos econòmics i no ha existit correlació entre l'esforç que se li ha demanat a la societat espanyola i els resultats obtinguts.

Aquesta constatació ve a confirmar la importància d'arribar al consens previ en els temes medul-lars ja esmentats en aquest document en alguns moments i que per a FSIE són essencials i són objecte de la resta d'aquest document. Tot això sense detriment d'altres aspectes que es podrien introduir al llarg d'aquest debat.

Els Informes Pisa i Talis i de l'OCDE, el fracàs escolar, l'abandonament escolar prematur... són aspectes que, junt amb el deteriorament de la imatge del professor, han de ser resolts en el marc d'aquest Pacte Educatiu.

Per a FSIE, un indicador final de la consecució de l'educació integral de l'alumnat, sense excloure altres indicadors addicionals, bé podria ser "la preparació de l'alumnat per aconseguir el compromís i la vinculació necessaris per participar activament i amb criteri en la vida social, cultural, laboral... "

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

3 Base i límits del consens per a un pacte per l'educació

El formulem sense embuts: **La Constitució Espanyola ha de ser la base i també marcar els límits del Pacte i, com a complement d'aquesta, les Declaracions, Pactes, Tractats, Cartes..., i els Convenis subscrits o ratificats per l'Estat espanyol.**

A la Constitució, entre d'altres i en relació amb el Pacte Educatiu, es marquen com a drets fonamentals:

- Dret a l'Educació.
- Dret a la Llibertat d'Ensenyament
- Dret a l'educació i formació completa de l'alumnat.
- Dret a la formació religiosa i moral.
- Dret a la lliure elecció de centre.

D'altra banda, també es marca com a dret fonamental en la Constitució que els sindicats de treballadors contribueixin a la defensa i promoció dels interessos econòmics i socials que els són propis.

Aquests drets fonamentals haurien de ser potenciats en la consecució del Pacte Educatiu.

Si afirmàvem al principi d'aquest punt que els límits només són els que marca la Constitució Espanyola hem de concloure que el terreny de joc ha de ser ampli, tan ampli que càpigui tota la societat, llevat de qui, menyspreant la pròpia Constitució, pretengui auto excloure's.

FSIE estarà, com a participant d'aquest procés, en aquesta línia d'actuació àmplia i necessària. Les seves aportacions generals, les seves propostes concretes i les seves possibles cessions han de ser dins d'aquest marc.

4 Participació en el procés de pacte educatiu

El Pacte se'ns presenta, i això ens sembla adequat, com un Pacte Social i Polític. Ja hem manifestat anteriorment que el nostre concurs, en no ser partit polític, ni tan sols amb formulacions sociopolítiques, ha de ser en la part Social.

El fet de ser Sindicat Independent i Professional no significa, en cap manera, neutralitat, ans el contrari:

- **Els Estatuts de FSIE mostren clara i rotundament nostra aposta inequívoca per la doctrina sobre la Llibertat d'Ensenyament continguda a la Constitució Espanyola, en la Declaració Universal dels Drets Humans i en el Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals**, en particular la que es refereix a l'existència en la societat d'una pluralitat de centres d'ensenyament amb projectes educatius coherents i la concepció d'una educació integral.
- El fet de ser una organització sindical independent no ha de significar un estatus apolític en el sentit de no valorar les diferents propostes. Precisament, **des d'aquesta independència, es pot guanyar legitimitat per pronunciar-se sobre les propostes i execucions dels diferents partits**

polítics i altres organitzacions sindicals i socials.

- FSIE és un Sindicat que forma part del teixit social, sobretot per que el nostre àmbit d'actuació és l'educació. **No ens és aliè el rumb de la societat.**

Però en aquest Pacte tenim una responsabilitat afegida. **El fet de ser una Federació exclusivament d'Ensenyament privat i haver obtingut la representativitat majoritària ens ha de portar a ocupar la nostra responsabilitat en la part proporcional, la majoritària, dels docents i no docents del sector. Aquest ha de ser el nostre lloc essencial en aquest Pacte, sense que ens sigui aliè el conjunt del mateix.**

A molts sectors d'activitat, amb independència que existeixin altres sindicats, la major representativitat, de vegades de forma hegemònica, l'ostenten clarament CCOO i UGT.

Tanmateix en el Sector Educatiu, tant Públic com Privat, i gràcies al dinamisme del propi àmbit i a la capacitat de compromís dels seus professionals, alhora que han sorgit més models d'organització i molta més varietat de propostes, ens trobem amb representativitats diverses. Així en **l'ensenyament públic ostenten representativitat, a més de CCOO i UGT, ANPE, CSI-CSIF, STE. I en l'Ensenyament Privat sostingut amb fons Públics l'ordre de representativitat resulta ser FSIE, UGT, USO i CCOO.**

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

Per tant **en FSIE pensem que**, a més de la legítima contribució de les Confederacions de CCOO i les Federacions d'UGT, **han de tenir el seu concurs essencial les altres Federacions d'Ensenyament ja esmentades**. Aquesta participació ha de ser un procés en el qual, superada la "**bisindicalització**", s'aprofiti aquest major nombre de veus i propostes, perquè això no deixa de ser una realitat positiva quant a posicionaments socials, de forma gaire especial al Sector de l'Ensenyament.

FSIE no és un sindicat de classe. **FSIE**, en l'àmbit territorial del nostre país i en el funcional de l'ensenyament concertat, és majoritari. **FSIE ha demostrat voluntat i capacitat per arribar a acords que han beneficiat el Sector**. La resta de Sindicats representatius del Sector: CCOO, UGT i USO, tots ells "de classe", també han demostrat aquesta voluntat i capacitat. Per tant, si les Confederacions i Federacions d'Ensenyament de Comissions Obreres, Unió General de Treballadors i Unió Sindical Obrera i, sens dubte, la Federació de Sindicats Independents d'Ensenyament posem en joc les nostres millors voluntats i capacitats, podrem fer aportacions, en molts casos, de forma conjunta.

És exigible, i es dóna per fet, igualtat de tracte. Per a **FSIE** és clar que ha de tenir acollida per al seu estudi tant la major representativitat de les Confederacions

com la representativitat en l'àmbit específic de l'Ensenyament. És obvi que CCOO i UGT gaudeixen d'ambdues característiques i això s'ha d'entendre com positiu, ja que és el reflex més palpable que en l'àmbit electoral li ha assignat la societat laboral. Però podria ser un error, en determinats aspectes, donar com a consens majoritari, social i de la comunitat educativa, el que només ho fos amb aquestes Confederacions. En el mateix sentit s'ha de preveure com a Confederació empresarial a la CEOE.

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

A l'Ensenyament també hi ha altres organitzacions que s'han d'esforçar per realitzar les millors aportacions: Les Confederacions i Federacions de Pares i Mares i les Organitzacions Empresarials. Així el Sector compte amb CEAPA, CONCAPA, COFAPA, FAPEL, CCAPAC, FERE-ceca, EyG, CECE, APSEC, ACADE, FEDACES...

FSIE, llevat del respecte a la nostra ordenació jurídica i als acords i pactes internacionals, no ha de posar límits, i ha de lluitar pel consens. De fet aquest i altres

documents que puguin anar veient la llum es posen i posaran a disposició de la societat en general i, especialment, del sector de l'ensenyament per a què les seves aportacions enriqueixin i corregeixin on sigui necessari amb alternatives més encertades o de viabilitat millor o més ràpida.

En aquest apartat no en queda a **FSIE** més que mostrar satisfacció i acord, en la part que ens correspon, pel propugnat al document del Ministeri d'Educació, en el seu punt **11**. - **Participació i obertura del procés: Un gran acord com a aquest s'ha de fer amb la màxima participació i transparència. La societat espanyola no solament ha de ser la beneficiària d'un gran acord per l'educació, sinó que ha de ser protagonista activa.**

El Pacte no solament és polític, també és social. Per això, la Comunitat Educativa ha de tenir un paper actiu des del primer moment en la concreció de propostes per millorar la nostra educació, i també en la posta en pràctica de les mesures.

És precís ressaltar la importància de la tasca que han d'exercir les Associacions de Pares i Mares d'Alumnes que al llarg de la nostra democràcia han forjat una xarxa social que vertebrava el nostre sistema educatiu i comptar amb la seva col·laboració i participació.

5 FSIE i la Llibertat

FSIE, que té el seu origen i raó de ser en la defensa dels interessos dels professionals de l'Ensenyament Privada en el marc de la Llibertat d'Ensenyament no renúncia a això, més aviat, i en ser la Llibertat d'Ensenyament un mandat constitucional, considera legítim i de responsabilitat institucional i social aportar en aquest aspecte tot allò que contribueixi a la seva major garantia.

Durant anys, ja podem parlar de dècades, **la falsa dicotomia d'escola pública i escola privada ha animat debats**, posicionaments trobats **i lluites per la prevalença d'una o una altra, i tot això ha resultat estèril**, alhora que ha distorsionat una realitat constitucional positiva i amb èmfasi de llibertat.

Ja la LODE va deixar clara la doble xarxa de centres sostinguts amb fons públics. Aquesta situació s'ha anat mantenint i reforçant en les posteriors Lleis Orgàniques. No obstant això, això no ha impedit que en determinats moments les polítiques educatives, quant a la planificació general de l'ensenyament, es dirigissin, a determinats territoris a intentar duplicar l'oferta (pública i concertada) a les mateixes zones. **En alguns casos es van realitzar dobles ofertes amb predomini de criteri polític, i**

de vegades fins i tot polític-sindical, i, des del nostre punt de vista, amb una despesa innecessària.

En l'actualitat, i a menys territoris, Comunitats Autònomes, des del nostre punt de vista, es continua realitzant una planificació amb dificultats per al creixement, en funció de la demanda, dels centres d'iniciativa social. Ja han passat aquelles èpoques de mitjan els vuitanta fins a principis dels noranta en els quals els Acords de Centres en Crisi eren l'únic refugi dels treballadors del Sector de la Concertada davant del nombrós i constant tancament d'aules concertades per part de les Administracions. Ara els casos són menys nombrosos i de major perfil tècnic.

Aquest Pacte Educatiu ha de garantir els drets fonamentals enunciats en el punt que hem titulat Base i Límits del consens per a un Pacte per l'Educació i ha de possibilitar i potenciar el seu desenvolupament.

Com podem parlar de progrés i alhora tenir por de la llibertat? No han de ser els pares i mares, en definitiva la societat, els qui finalment marquin els nostres governants, a través de la seva demanda, les justes dimensions de les xarxes de centres sostinguts amb fons públics?

En FSIE ens sembla que podria arribar a ser incoherent i molt negatiu omplir pàgines i difondre proclames de continguts sobre diversitat, interculturalitat, respecte a les minories, educació inclusiva, igualtat

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

d'oportunitats, objectius educatius contra l'exclusió... i, al seu torn, negar la pluralitat de centres. Tampoc no valdria un reconeixement formal amb manca d'igualtat de tracte.

D'altra banda, quan es parla de "singularitat" de les dues xarxes, des de FSIE entenem que ha d'existir la igualtat d'oportunitats, a tots els nivells. La singularitat només podria expressar-se en termes positius: possibilitat i realitat de projecte educatiu singular, possibilitat i realitat d'educació diferenciada, possibilitat i realitat, en definitiva d'elecció davant de l'existència de pluralitat de centres educatius.

El Pacte hauria de ser el lloc de trobada en el qual resoldre definitivament aquest tema, però, de no ser així, FSIE hauria de redoblar esforços per a la seva consecució. **Un Pacte sense llibertat no aconseguirà una educació de qualitat.**

Per al desenvolupament, garantia i possibilitat de l'exercici de la llibertat d'elecció és precís posar amb molt més l'èmfasi en possibilitar la permanència i la creació de nous centres d'iniciativa social, si hi ha demanda social, abans que, per una malentesa o restrictiva interpretació de la nostra Constitució, **arribar a la resignació de suportar els concertats perquè no hi ha més remei.**

En aquesta línia també és injustificat el fet de dotar de menor quantia econòmica la plaça escolar de la concertada que la de la pública, sobretot quan les despeses inicials d'infraestructura no corren a càrrec dels Pressuposts Estatals, ni Autonòmics. És aquest altre fet que posem de manifest a l'hora de reclamar totes les possibilitats d'aquest dret fonamental. És coherent que tenint menor cost, tant en la seva vida útil com a la seva primera instal·lació, demanem a la societat que es destinin els seus impostos a un ensenyament més costós? Només hi hauria aquesta possibilitat i seria una obligació de les Administracions Públiques en el cas de manques per cobrir les taxes d'escolarització.

Si el ciutadà té el dret fonamental d'elegir i l'exercita optant per un centre concertat, a l'Estat només se li pot, al marc constitucional, atendre la demanda ciutadana.

No ha de ser aquest un escull per aconseguir el Pacte Educatiu, al contrari, és necessari i positiu per integrar al mateix a tota la societat espanyola.

6 Educació diferenciada

1. El dret a l'educació és un dret fonamental que els poders públics han d'assegurar en condicions d'igualtat

-assegurant l'escolarització de tots.

-respectant la llibertat de creació i direcció de centres privats.

-garantint el dret dels pares a elegir l'escola que desitgen per als seus fills d'acord amb les seves conviccions morals, religioses, filosòfiques i pedagògiques, sense més límits que els impostos per l'ordenació constitucional.

Per tant, **per a FSIE, l'ensenyament públic i l'ensenyament promogut per la iniciativa social són complementàries i, ambdues, imprescindibles per garantir la Llibertat d'Ensenyament.**

2. El conjunt del sistema educatiu ha de respectar les opcions lliures de les famílies, i tenir-les en compte en la planificació educativa.

3. **FSIE defensa i va al davant des de la seva constitució la defensa de la Llibertat d'Ensenyament i, per tant, entenem que hi hagi pares que fent ús de la seva llibertat per elegir el tipus d'educació per als seus fills optin per l'educació diferenciada.**

4. **-La igualtat d'oportunitats és un dels pressuposts del dret a l'educació en llibertat. Però assegurar-la no s'ha de confondre amb imposar un sistema uniforme d'ensenyament.**

5. - La Convenció de l'UNESCO relativa a la lluita contra les discriminacions en l'esfera de l'ensenyament, 14.12.1960, ratificada el 1999, assenyalava al seu article 2 que no és discriminatori **"la creació o el manteniment de sistemes o establiments d'ensenyament separats per als alumnes de sexe masculí i per als de sexe femení, sempre que aquests sistemes o establiments ofereixin facilitats equivalents d'accés a l'ensenyament, disposin d'un personal docent igualment qualificat, així com de locals escolars i d'un equip d'igual qualitat i permetin seguir els mateixos programes d'estudi o programes equivalents."**

6. **-L'educació diferenciada, té ple dret, legal i legítim, a rebre subvencions públiques, entre elles, el concert educatiu, sense cap tipus de discriminació.**

7. **-Tant els treballadors, docents i no docents, com els alumnes i famílies que elegeixen aquest sistema educatiu en aquests centres, sempre comptaran amb el suport de FSIE en la defensa del seu dret a elegir una educació en llibertat i igualtat de tracte.**

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

Quan s'elabora aquest text, FSIE ja és coneixedor que en documents d'altres organitzacions, i també amb referència a propostes per al Pacte Educatiu, s'han realitzat uns posicionaments totalment contraris a aquesta opció educativa, denominant-la, fins i tot, com a educació segregadora. Per això hem de posar l'èmfasi que elegir aquest tipus d'ensenyament suposa:

- L'exercici d'un dret fonamental, que és la llibertat d'elecció de centre.
- L'exercici d'un dret fonamental com és la creació de centres.
- L'assegurament d'un dret fonamental com és l'existència de pluralitat de centres.
- El compliment de la LOE que reconeix com a destinataris del concert els centres d'educació diferenciada. Certament aquesta Llei Orgànica no és contrària a l'educació diferenciada i en aquesta línia podria aprofundir i dotar d'equitat el futur Pacte Educatiu.
- El subscrit a la Constitució Espanyola.
- El subscrit en la Declaració Universal dels Drets Humans.
- El subscrit per Espanya en relació amb educació en el Pacte de Drets Econòmics, Socials i Culturals.
- El subscrit per Espanya en relació amb educació a la Carta dels Drets de la Família

- La Resolució del Parlament Europeu sobre Llibertat d'Ensenyament.
- I a més de l'anterior quant a EDUCACIÓ DIFERENCIADA el subscrit per Espanya en la Conferència General de l'ONU per a l'Educació, la Ciència i la Cultura, en la CONVENCIÓ RELATIVA A LA LLUITA CONTRA LA DISCRIMINACIÓ EN EL CAMP DE L'ENSENYAMENT, on amb més claredat és difícil expressar el reconeixement i tutela que mereix l'educació diferenciada i, fins i tot sent tot el document de gran rellevància no podem, en aquest moment, sostreure'ns a reproduir de nou en la seva literalitat el dret formulat en l'apartat a) del seu Article 2 quan afirma que no seran considerades com a constitutives de discriminació en el sentit de l'article 1. de l'esmentada Convenció: ***"La creació o el manteniment de sistemes o centres d'ensenyament separats per als alumnes de sexe masculí i per als de sexe femení, sempre que aquests sistemes o centres ofereixin facilitats equivalents d'accés a l'ensenyament, disposin d'un personal docent igualment qualificat, així com de locals escolars i d'un equip d'igual qualitat i permetin seguir els mateixos programes d'estudis o programes equivalents"***.

7 El pacte educatiu i els professionals de l'ensenyament

A les Bases per a un Pacte Social i Polític per l'Educació del Ministeri d'Educació (29/9/09) llegim:

4.PROFESSORAT: Tenim que aconseguir un major reconeixement social de la imprescindible tasca del professorat per respondre als nous reptes de l'educació i recolzar i reforçar la seva tasca. La figura del professor ha de ser en el centre de les polítiques educatives i ha de ser un agent determinant per a aquest pacte. El pacte per l'educació és un pacte amb els educadors i per als educadors. Hem de garantir la seva adequada formació i fomentar la seva carrera professional. Hem de treballar activament i participar tivament per aprovar un Estatut de la Funció Pública i un Estatut del Personal Docent Investigador.

En aquesta formulació poc s'ha pensat gens ni mica en els professionals de l'ensenyament privat. FSIE

poc va escriure, en aquesta ocasió, sobre el professorat ja que les nostres demandes són conegudes i estan plenament justificades. Aprofitarem, després de les breus referències que fem en aquest document, per proposar acords en relació amb el Personal d'Administració i Serveis de la escola privada i Concertada.

El Ministeri d'Educació obvia totalment, amb la seva

formulació, el Professorat de la Concertada. **FSIE farà propostes desenvolupades sobre el professorat, però el primer requisit és que les Administracions Públiques també ens contemplin realment com d'"imprescindible tasca".**

Proposem per al Professorat de la Concertada arribar, des del Pacte Educatiu, amb l'Administració Central i, al seu torn, amb les Administracions Autònòmiques a l'acord per possibilitar gradualment i en l'horitzó màxim del 2015 la consecució de:

- Equiparació retributiva.
- Reducció de càrrega lectiva.
- Abonament del complement retributiu de formació (sexennis/estadis).
- Jubilació, per analogia amb la Pública, als 60 anys.
- Reducció de càrrega lectiva als 55 anys.
- Accés proporcional a la formació.
- Reconeixement i garanties d'autoritat pública.
- Reconeixement de la funció tutorial i directiva.
- Aplicació immediata de millores socials i laborals recollides a l'Estatut de la Funció Pública docent o qualsevol altre acord amb la funció pública.

A més, FSIE entén que El Personal d' Administració i Serveis és essencial per al bon funcionament dels centres educatius.

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

Proposem que, bé en cas d'una nova normativa, bé com a modificació de la prevista en la LOE: *Els salaris del Personal d'Administració i Serveis* seran abonats per l'Administració a través del pagament delegat en nom de l'entitat titular del centre.

FSIE planteja el seu inici el Gener de 2011. Per a això es fa necessari:

- Pactar plantilles per al PAS en els centres concertats.
- Modificar el mòdul del concert.

Això pot fer-se amb la pròpia LOE a través de les següents modificacions:

- Art.117. - b) . - En les quantitats assignades a altres despeses és necessari:

- Incrementar la seva quantia actual.
- Dividir les quantitats assignades a altres despeses en:
 - Salaris i càrregues socials del PAS
 - Manteniment, conservació i reposició d'inversions.
- Disposició addicional vint-i-setena. Revisió dels mòduls de concerts
- Disposició addicional vint-i-novena. Fixació de l'import dels mòduls.

1. - Durant el període a què es refereix la disposició addicional primera de la present Llei, es procedirà a la fixació dels imports dels mòduls econòmics establerts, d'acord amb l'article 117, en funció de la implantació dels ensenyaments que ordena la present Llei.

2. -Dintre de la Conferència Sectorial es constituirà una comissió, en la que participaran les organitzacions empresarials i sindicals més representatives en l'àmbit de l'ensenyament privat concertat, per a l'estudi de la quantia dels mòduls de concert que valori el cost total de la impartició dels ensenyaments en condicions de gratuïtat.

També és precís enquadrar, en aplicació del principi de salari just i en relació amb la resta de professionals, al personal titulat no docent i al personal complementari d'Educació Especial i, alhora, la seva inclusió generalitzada en el pagament delegat, possiblement en apartat diferent al requerit més amunt per al Personal d'Administració i Serveis.

Tornant a l'inici: Punt 4. - de les Bases per a un Pacte Social i Polític per l'Educació del Ministeri d'Educació, ens inclinem per la nomenclatura de PROFESSIONALS, ja que en ella caben tant els docents, titulats no docents i personal d'administració i serveis. Ja que no som

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

funcionaris, ni personal docent investigador ens pronunciarem a favor de l'aprovació d'un **Estatut de la Funció Pública i un Estatut del Personal Docent Investigador**. Quant a **fomentar la seva carrera professional**, queda clar que només és aplicable, i sens dubte desitjable, al funcionariat. Per tant hem de posar èmfasi en la resta de la proposta. Està clar que per aconseguir el reconeixement social dels professionals (docents i no docents) de l'ensenyament cal posar l'accent en tots els aspectes que en això influeixen i no només en les condicions laborals i retributives, però sense oblidar aquestes. Aquesta és una de les nostres responsabilitats i no farem desistiment de la mateixa.

Un altre aspecte important que hem de considerar és la formació inicial i la formació permanent dels docents, és a dir parlem de formació estructural.

Però al costat d'elles, en FSIE entenem imprescindible una formació conjuntural ex-profeso per a la posta en marxa dels consensos assolits. Referent a això existeixen factors que haurien de ser tinguts molt en compte:

- La majoria dels docents han **patit** una dinàmica de canvis normatius diversos des que es van incorporar a la docència. És aquesta una frase i una concepció que la majoria de les vegades sembla un ritornello, però la realitat de la qual podem observar amb la següent enumeració de Lleis Orgàniques aprovades pel Parlament Espanyol en **21 anys**:

- LODE (Maravall)
- LOGSE (Solana)
- LOPEG (Suárez Pertierra)
- LOCE (Pilar del Castillo)
- LOE (Sansegundo), cas curiós doncs després de la seva aprovació "abandona" el Ministeri
- I ens situem el 2009 en el intent d'aconseguir un Pacte Educatiu.

La quantitat de les Lleis Orgàniques promulgades ha estat molt nombrosa. Però a més cal tenir en compte:

- Les desenes de Reials Decrets que han portat amb si.
- Les normatives de rang Autonòmic que s'han publicat.
- Cada Projecte de Llei Orgànica ha anat precedit d'etapes de confrontació en la Comunitat Educativa que, a més, han continuat, fins i tot amb menor intensitat, durant l'aplicació i desenvolupament d'aquestes Lleis Orgàniques, Reials Decrets, Ordres, Normativa Autonòmica... i sempre els professionals del sector sense la primera, ni l'última paraula... ni la del mig.
-
- A l'Informe Eurídyce (2009) trobem dades significatives en relació amb aspectes quantitius que també és precís tenir en compte:

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

- El 2006 el professorat de Primària a Espanya està format, en més del 60%, per edats superiors als 40 anys i d'aquest grup la meitat se situa entre els 40 i 49 anys i l'altra meitat entre 50 i 65 anys. (Eurostat)
- A Secundària també és superior al 60%, tenint el 34,8% una edat entre 40 i 49 anys i el 25,9% restant superior a 50 anys.
- A Primària la proporció d'alumnes per docent el 2006 és de 14,2. El nombre mig d'alumnat per aula fluctua entre 17 i 27, en funció del curs.
- Curs 2007/08: Proporció alumnes/as per professor/a:
 - Centres públics: 10,4
 - Privats i Privats concertats: 13,8

La motivació per a formació conjuntural ha de comptar amb la dada positiva de la qual la majoria dels docents han gaudit de l'efecte que suposa la reducció a la qual s'ha arribat de proporció d'alumnes per aula. Tanmateix **ha de tenir-se en compte com a possibles efectes que requereixen d'un reforç en la motivació:**

- L'anàlisi de la bondat dels consensos, i de manera especial el grau de seguretat que s'atorgui a la consecució de la millora en el rendiment escolar i en el grau de certesa en **l'estabilitat legislatora i normativa de futur.**

- El fet que el continu canvi legislatiu i normatiu que ha tingut el nostre sistema educatiu no ha permès que els docents confiïn en els nostres governants. Hi caldria afegir que la creixent dissociació entre família i escola no hagi pogut ser analitzada, ja que les famílies han estat en forma més intensa els subjectes passius dels canvis i de **la polèmica, de vegades confrontació, que ha portat amb si el predomini del punt de vista polític en detriment de l'educatiu.**

- No es pot obviar el fet que milers de professionals de l'ensenyament públic rebaixen la càrrega lectiva als 55 anys i un altre nombrós grup es jubila definitivament a l'edat de 60 anys; de la mateixa manera en l'ensenyament d'iniciativa social es produeixen, fins ara als 60 anys i en breu als 61 anys, una notable quantitat de jubilacions parcials per contracte de relleu.

- **Davant dels canvis socials, el nostre sistema educatiu ha realitzat, en proporció, moltes més transformacions i, de nou, ens han portat a una major dissociació amb la societat espanyola,** entre altres factors, pel fet que **el docent s'ha vist immers en tremends canvis continus** d'estructura educativa, nivell d'exigència, canvi en models i quantificacions d'avaluació, instauració addicional de normativa correctora o de reforç..., **i tot això sense la necessària participació dels docents.**

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

Si no aconseguim que l'educació sigui un assumpte d'Estat i un pacte social i polític basat en la llibertat que abordi els problemes reals de l'educació, des de l'enteniment i el respecte a totes les opcions, continuarem vivint com fins ara des de fa anys, treballant en permanents debats i desassossecs.

Sense el sentit de la responsabilitat necessari els alumnes continuaran enfrontats a models canviant i els professionals, docents i no docents, continuarem sumits en el desconcert, el desencant i la decepció. **Els polítics no poden ni han d'enganyar-se, ni enganyar-nos. Si de veritat volen servir a la societat i a l'educació espanyola, han de deixar de banda els seus posicionaments partidistes i servir-nos a "tots" des d'una idea clara d'Espanya en el marc d'uns mínims compartits.**

8 Diagnòstic

A les Bases presentades pel Ministre llegim: 3 **.Diagnòstic independent i internacional.** - **Es partirà de l'últim informe de l'OCDE, els informes del Consell Escolar de l'Estat i els informes dels Consells Escolars de les Comunitats Autònomes, de composició àmplia i plural. Han de ser els nostres instruments per treballar pel consens.**

FSIE ho pot acceptar com a màxima prova de garantia en la seva voluntat d'enteniment, però no sense abans posar de manifest que la Presidència -direcció- dels Consells Escolars recau en les persones designades pel Govern d'Espanya o, en el seu cas, pels Governos Autònoms.

Per altra banda, per emetre els informes no vinculants prèviament s'ha posat en joc una llegítima opció de majories. Aquestes llegítimes majories proposades, en el cas de les organitzacions sindicals, solen ser les marcades per l'estratègia sindical estructural i fins i tot conjuntural, amb la parcialitat, en el sentit de part d'un tot, a les que estan sotmeses.

FSIE, amb la finalitat de evitar equívocs **vol deixar constància que l'opinió que li mereixen els Consells Escolars Autònoms i el Consell Escolar de l'Estat**

són positius com a òrgans de participació, però tal com reflecteix l'últim informe del Consell Escolar de l'Estat serà positiu: **Que les Administracions competents utilitzin els resultats de les avaluacions nacionals i internacionals per establir prioritats quan s'adoptin les oportunes mesures de millora del sistema educatiu i per dinamitzar la feina en els centres i a les aules.**

D'acord amb l'anterior **es proposa que s'utilitzin també informes externs : OCDE, PISA i TALIS. Hem de tenir la valentia d'assumir els aspectes més crítics del nostre sistema educatiu**, únic mètode per aconseguir la pretesa màxima millora del mateix en el Pacte pretès Educatiu.

9 Formació i ocupació

Durant un temps, i en èpoques recents, part de l'abandonament escolar té, entre altres causes el fàcil accés al món laboral. Es tractava de treball precari i, en moltes vegades, amb alternança de períodes de desocupació.

Ja en Lisboa 2000 es va procedir a urgir estratègies de millora educativa, de cara a l'ocupació. El 2005 es revisa l'estratègia de Lisboa i de nou amb urgència s'exigeix a la UE que realitzi els esforços i ajusts necessaris en educació ja que existeixen mancances en la formació alhora que no s'observa una millora quantitativa ni qualitativa en l'ocupació.

És normal que afecti també l'abandonament primerenc o prematur sense l'obtenció del títol corresponent.

A abril de 2004, un informe elaborat pel Consell i la Comissió europea, en relació amb el seguiment dels objectius dels sistemes d'educació i formació, arriba a una conclusió- recomanació: Acabar el segon cicle de l'Educació Secundària és cada vegada més important, tant per a la incorporació al món laboral, com per aprofitar la possibilitat de formació de l'Educació

Superior i una altra de posterior. Per això es va convenir que, abans de 2010, almenys el 85% dels joves de l'UE haurien de tenir acabat el segon cicle de la Secundària.

L'objectiu tendència general, a fi d'aconseguir la millor, més estable i permanent incorporació al món laboral, així com amb les majors capacitats, sembla hagués de ser la continuïtat en el sistema educatiu el major temps possible.

El percentatge de persones que han continuat en el sistema educatiu després de l'ensenyament obligatori, en aquest cas alumnat de 16 i 17 anys, és del 58,6% (Any 2006). A Europa és del voltant del 80%, Espanya a la cua.

El percentatge d'escolarització a Espanya en educació superior d'alumnat de 18 a 22 anys, és de 33,6% (any 2006). L'uropeu és només lleugerament superior. Espanya ocupa un lloc intermedi. És una dada molt rellevant, doncs si en permanència en la postobligatòria Espanya està a la cua, en estudis superiors (18 a 22 anys), malgrat el descens en la taxa d'escolarització en aquest nivell des de l'any 2001, Espanya repunta molt respecte a 16 i 17 anys. Sembla que allà és on s'hauria d'incidir i especialment en Cicles Formatius de Grau Mig i Grau Superior. L'octubre de 2009 es va llançar la proposta d'ampliació de l'ensenyament obligatori fins als 18 anys.

FSIE, ja ha manifestat en aquest document, que si el tema de l'autoritat pública del professorat, ha estat diferit al Pacte tant per part del Govern d'Espanya com pel PSOE, **a què ve donar tanta rellevància a un**

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

tema tan important com és la permanència en les aules en aquests moments? En qualsevol cas, el que sí que és urgent i reclama FSIE és la concertació immediata del Batxillerat.

En el tema de la formació i la seva relació amb l'ocupació tenim clar que la dimensió educativa ha de prevaler sobre altres criteris de tipus polític, estadístic o econòmic.

Es tracta d'oferir a la societat les màximes possibilitats d'esperança de vida escolar, de permanència en el sistema educatiu i de cap manera de reduir, per ampliació de l'edat de permanència obligatòria d'escolarització, les estadístiques de l'atur. Al costat d'aquesta proposta s'hauria de realitzar un canvi legislatiu amb la possibilitat d'accés al món laboral als 18 anys, en lloc de als 16 anys tal com marca actualment la norma?

D'altra banda, fins i tot no sent objecte d'aquest apartat, **es evident que mai no es podria parlar de permanència en el sistema educatiu pel sol fet de la continuïtat.** Som conscients que **es necessita un "aprofitament" acadèmic i això és impossible sense haver resolt l'actual fracàs escolar en els nivells obligatoris.**

Les persones de 16 a 22 anys que no estudien ni s'han incorporat al món laboral representen un percentatge de l'11,20% (2007). Les proporcions d'altres països en els

anys 2004 i 2006 són lleugerament superiors. No obstant això, fins i tot sent dades que hem de tenir en compte, no resulten concloents, ja que els nombres absoluts són molt dispars i, a més, depenen d'índexs de natalitat de dues dècades anteriors.

Les últimes dades sobre persones que han trobat feina significativa després d'un any d'abandonar o acabar els seus estudis són del 60% (2005) i les persones que l'han trobat en els tres anys posteriors a acabar o abandonar els seus estudis supera el 81%. Actualment s'intueix que aquestes dades hauran sofert un retrocés molt significatiu i és previsible que moltes d'aquestes persones, en aquests moments, hauran passat a cobrar la prestació per desocupació i fins i tot l'ajuda posterior a l'acabament de la prestació.

Per això **FSIE** insistia més amunt en **la importància relativa del PIB dedicat a Educació, ja que si es donés el cas que en aquest Pacte concloguéssim amb les claus adequades, entre d'altres les de l'excel·lència en el rendiment de l'alumnat i la major capacitat formativa, perquè, posteriorment, aquests mateixos alumnes es trobessin amb una economia de país incapaç de generar ocupació, els hauríem llançat a la impossibilitat de la realització d'un digne projecte de vida.**

De nou cal fer referència a l'apartat anterior (Diagnòstic) ja que és obvi que no es tracta de realitzar una qualificació de

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

la situació socioeconòmica d'Espanya, però sí del Sistema Educatiu Espanyol i, almenys de forma somera, la seva relació amb la societat. **Si el diagnòstic resulta fallit, malgrat aconseguir el Pacte només servirà, fins i tot sent això importantíssim, per evitar confrontacions, resoldre problemes que vénen d'antic, reduir lleument el fracàs escolar, tornar a la cultura de l'esforç..., però no haurem aconseguit el màxim, la tendència a l'excel·lència del sistema educatiu**, ja que en **FSIE** considerem que això només és possible amb un diagnòstic rigorós i profund i amb un panorama i una perspectiva el més amplis possibles.

No obstant això, als indicadors de l'OCDE, per al període 1997-2007, en persones de 25 a 64 anys es conclou que l'educació és normalment una bona assegurança contra la desocupació, o el que és el mateix, la taxa d'ocupació augmenta per a persones amb un major nivell educatiu. Els beneficis de l'educació en termes de perspectives d'ocupació|ús probablement es veuran reforçats a mesura que els resultats del mercat de treball per als grups amb un nivell educatiu superior i inferior es vagin distanciant en els anys venidors. Segons la Comissió Europea en 2010 i principis de 2011 seguirà creixent l'atur a Espanya, per això es veuran en aquesta situació més persones amb independència del nivell d'estudis, però les perspectives de l'OCDE apunten una major possibilitat d'atur a menor nivell d'estudis.

En **FSIE** insistim que és precís no perdre de vista algunes qüestions:

- Cas d'arribar, en aquests moments desconeixem les dates en les quals es pugui arribar al Pacte.
- Quan s'arribi al Pacte, si seguim el quadern de ruta marcat pel Ministeri d'Educació, en definitiva pel Govern d'Espanya, serà en l'horitzó del 2015 quan s'hagin posat en marxa totes les mesures i normes consensuades.
- El Pacte no ha de tenir com a objectiu fonamental el curt termini, ni l'oportunisme economicista ni polític, sinó l'oportunitat que ens brinda el moment i la convocatòria per pactar.
- Si important és la relació dels nivells de titulació obtinguts, ha de ser capital que els objectius, continguts, mètodes i avaluacions d'aquestes titulacions estiguin dotats de resposta a l'exigència social i laboral. De la mateixa manera, han de tenir la carcassa necessària perquè aquestes persones que han passat per l'educació obligatòria i/o Post-obligatòria i/o superior, estiguin capacitades des del seu lloc de treball i des del seu context social per millorar la societat i l'activitat econòmica.
- Passar d'un estadi a un altre de l'educació s'ha de fer amb base ferma i completa ja que, altrament, el fracàs té fàcil fer acte de presència.

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

- Els canvis que han de produir-se en la política educativa tarden temps en produir un efecte sobre el mercat de treball. Això ens ha de portar a posar-los en marxa sense precipitació, sense pausa i, al seu torn, amb la convicció que el resultat no és de curt termini.

Potenciar la Formació Professional és clau en la seva relació amb l'ocupació. Si actualment tenim més de

500.000 estudiants entre Cicle Mig i Superior, seria desitjable un increment, prioritàriament en Cicles Formatius de Grau Mig. **Fins i tot en un moment de crisi econòmica els titulats en FP continuen trobant feina.**

Segons dades de 2007 el 71% dels titulats en FP trobaven feina en els sis mesos posteriors a l'acabament dels seus estudis, el 2008 el 41% va trobar feina al mes de finalitzar. Tal com s'ha afirmat més amunt, és molt possible que actualment aquestes xifres no siguin les mateixes, però amb estudis de FP se segueix i es continuarà trobant ocupació|ús en major grau que només amb Secundària. Les persones adultes sense titulació professional presenten taxes d'atur molt per sobre del 20% i, al costat d'això, també inestabilitat laboral. **També és presumible que titulats de FP siguin emprenedors que creguin la seva pròpia empresa i, per tant, ocupació en la majoria dels casos.**

Amb la qual cosa, en aquest punt **FSIE pretén contribuir amb l'expressa't en aquest escrit, les modificacions que calguin després del seu debat, i amb futurs documents addicionals**, però amb la confiança en el manifestat pel Ministre d'Educació el dia 7 de setembre de 2009 a Conca, quan va afirmar que **"l'educació és absolutament decisiva per aconseguir un nou model productiu, en la mesura que és clara la relació entre la formació i d'implacabilitat"**.

10 Alguns aspectes essencials que requereixen consens, adequació i actuació tècnica.

FSIE propugna com a objectiu destacable el consens en actuacions amb l'objectiu de reduir els elevats índexs d'abandonament escolar prematur, assegurant alhora la igualtat d'oportunitats als alumnes amb necessitats educatives especials per a la seva permanència en el sistema educatiu.

La Formació Professional és element clau per al futur desenvolupament econòmic i social del nostre país. Una FP dirigida a potenciar els sectors emergents, que integri la formació, tant en el sistema educatiu com en l'àmbit empresarial i laboral.

Per això, són necessaris sistemes flexibles que permetin la mobilitat i que reconguin tant l'experiència professional com els aprenentatges formals i no formals.

FSIE entén que:

- s'ha de tancar el Catàleg de les Qualificacions.
- les convalidacions entre el Grau Superior i les Titulacions universitàries han de ser les mateixes en tot l'Estat.
- els centres privats de Formació Professional han de tenir autonomia real per poder realitzar i avaluar la prova d'accés el Grau Mig al Grau Superior.

El sistema educatiu, aplicant els principis d'eficàcia i eficiència, ha d'aprofitar també la xarxa de centres d'iniciativa social.

Assolir un bon clima de convivència en els centres educatius és un requisit indispensable per a la seva millora, per impulsar l'educació integral dels alumnes i per afavorir la seva transició a la formació superior i a la vida laboral.

Proposem, al costat de la recuperació de la funció educadora dels professionals, la recuperació de la seva autoritat com a figura d'autoritat pública, la implicació de la família, l'escola i la societat, la implantació de programes específics desenvolupats en els centres potenciant l'acció tutorial, reforçant l'actuació dels Departaments Educatius i incorporant als programes de formació inicial del professorat plans destinats a afavorir la convivència en els centres i en l'entorn escolar.

FSIE considera un avenç significatiu la implantació del títol de mestre de caràcter universitari, amb una formació de quatre anys.

Amb la creació de l'Espai Europeu d'Educació Superior, és urgent que l'Administració estatal i les Administracions autonòmiques:

- posin en marxa el nou model de formació del professorat.

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

- implantin, a totes les Universitats, el màster per al professorat de Secundària.

La llengua ha de ser un espai comú de convivència.

FSIE entén que els poders públics vénen obligats, constitucionalment, a respectar i protegir les llengües reconegudes al nostre país perquè la diversitat cultural i lingüística és una riquesa que hem de preservar i potenciar sense conflictes ni recels.

El castellà, el català i la resta de llengües espanyoles han de ser emprades normalment com vehiculars i d'aprenentatge en els centres d'ensenyament.

FSIE considera que és absolutament necessari arribar a un consens que ens condueixi a un PACTE PER L'EDUCACIÓ, un pacte social i polític basat en la llibertat, que abordi els problemes reals de l'educació, des de l'entesa i el respecte a totes les opcions.

Al costat de la vertebració i cohesió del sistema educatiu, entenem com a compromisos prioritaris:

- **assegurar una formació comuna a tots els escolars espanyols**, amb independència del lloc en què romanguin.
- **atendre les demandes de les famílies**, garantint el seu dret d'elecció i una oferta plural.

- **promoure les places necessàries en el primer cicle de l'Educació Infantil**, facilitant la conciliació de la vida familiar i laboral i promovent convenis amb entitats privades per afavorir la llibertat d'elecció.
- **impulsar les beques i ajuts a l'estudi en la FP i el Batxillerat**, concertant aquests ensenyaments.
- **compensar les situacions de desavantatge dels alumnes** amb mesures addicionals de recursos humans, econòmics i de formació per a una adequada atenció educativa.
- **fomentar els valors de l'esforç i l'exigència, l'hàbit de treball i el sentit del deure i del respecte als altres.**
- **posar especial èmfasi en l'etapa d'Educació Infantil** en la iniciació a la lectura, a l'escriptura, al càlcul i a l'impuls de l'aprenentatge d'una llengua estrangera.
- **emfatitzar quart curs de l'ESO, com a curs pont amb els ensenyaments posteriors.**
- **impulsar els PQPI** que contribueixin a facilitar la titulació adequada, la qualificació professional i la inserció laboral.
- **implantar a la FP un model flexible i integrador de passarel·les** entre l'ESO, el Batxillerat i la Universitat.
- **fomentar l'ús normal del català, el castellà i la resta de llengües espanyoles**, com a vehiculars i d'aprenentatge en els centres d'ensenyament.

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

- **la garantia d'igualtat d'oportunitats de tots els alumnes** i en tots els centres sostinguts amb fons públics:
 - o en l'accés als programes de noves tecnologies.
 - o en l'accés als programes de bilingüisme.
 - o en l'accés als programes de reforç, orientació i suport (PROA)

Per a FSIE, i afortunadament per a la majoria de la comunitat educativa, **hi ha un aspecte del sistema educatiu que requereix una dedicació de futur i que ha de trobar el seu lloc definitiu**. Ens volem referir, fins i tot de forma succinta, en aquest **document a l'Educació Especial, Educació d'alumnat amb Necessitats Educatives Especials**. Pensem que s'ha avançat molt, però no s'han traçat perfils clars en el sistema educatiu espanyol. Actualment hi ha una grandíssima confusió entre centres, funcions i objectius de:

- Centres que es presumeix han de formar part del sistema educatiu i, per tant, han de merèixer els estudis i plantejaments nítids en aquest Pacte Educatiu, així com els recursos pressupostaris en PGE i Autònoms d'Educació i
- Centres que se suposa han de formar part de l'assistència social de les diferents Administracions Públiques amb recursos pressupostaris de PGE i Autònoms de Serveis Socials, Assistència Social, Seguretat Social, Sanitat, Programes d'Inserció Laboral..., en

definitiva aquells centres que no són de titularitat d'Administracions Públiques Educatives o d'iniciativa social educativa amb possibilitat d'establir els concerts educatius previstos en la nostra legislació i amb mòdul propi o que, sent privats, la seva activitat és l'ensenyament reglat.

La Constitució Espanyola, al seu article 49, mandanta: ***Els poders públics realitzaran una política de previsió, tractament, rehabilitació i integració dels disminuïts físics, sensorials i psíquics, a qui prestaran l'atenció especialitzada que requereixin, i els empararan especialment per al gaudi dels drets que aquest Títol atorga a tots els ciutadans.***

La LOE, en dictar el principi d' EQUITAT EN L'EDUCACIÓ (Títol II), dedica el Capítol I, amb els seus nou articles, a l'Alumnat amb necessitat específica de suport educatiu. En el Títol IV (Centres docents) i al seu article 111. 4, en parlar de la denominació dels centres públics, diu: ***Els centres que ofereixen ensenyaments dirigits a alumnes amb necessitats educatives especials que no puguin ser ateses en el marc de les mesures d'atenció a la diversitat dels centres ordinaris, es denominaran centres d'educació especial***".

Aportacions i aproximació de ESIE relatives al Pacte Educatiu

La LOE no estableix denominació per als centres d'iniciativa social, però la realitat s'ha imposat i les denominacions són idèntiques en la titularitat pública i en la privada.

És doncs a aquest tipus de centres del sistema educatiu a què tenim la legitimitat i l'obligació de referir-nos en aquest Pacte Educatiu.

Ja en la Llei General d'Educació (1970, Llei Villar Palasí), es va entendre l'Educació Especial com una modalitat específica del sistema educatiu, regit per normes pròpies i per un currículum específic.

Posteriorment, el RD 334/1985 d'Ordenació de l'Educació Especial estableix que el currículum d'Educació Especial ha de basar-se en l'ordinari, però tenint en compte les diferències individuals.

El RD 696/1995 proposa l'escolarització en els centres d'educació especial dels alumnes amb necessitats educatives especials associades a discapacitat psíquica, sensorial o motriu, greus trastorns del desenvolupament o múltiples deficiències que requereixin al llarg de la seva escolarització adaptacions curriculars significatives en pràcticament totes les àrees del currículum, o la provisió de mitjans personals i materials poc comuns en els centres ordinaris i quan es prevegi, a més, que en aquests centres la seva adaptació i integració social seria reduïda.

És necessari incloure com a essencial en aquests centres Programes de Formació per a la Transició a la Vida Adulta i, allà on es pugui, Programes de Qualificació Professional inicial.

Tres grans àmbits per aconseguir en l'Educació Especial, sense detriment d'altres i sense negació d'altres factors i concrecions, bé podrien ser:

- Autonomia personal. Per a això és imprescindible i precís el propi coneixement individual.
- Coneixement del medi.
- Capacitat de comunicació.

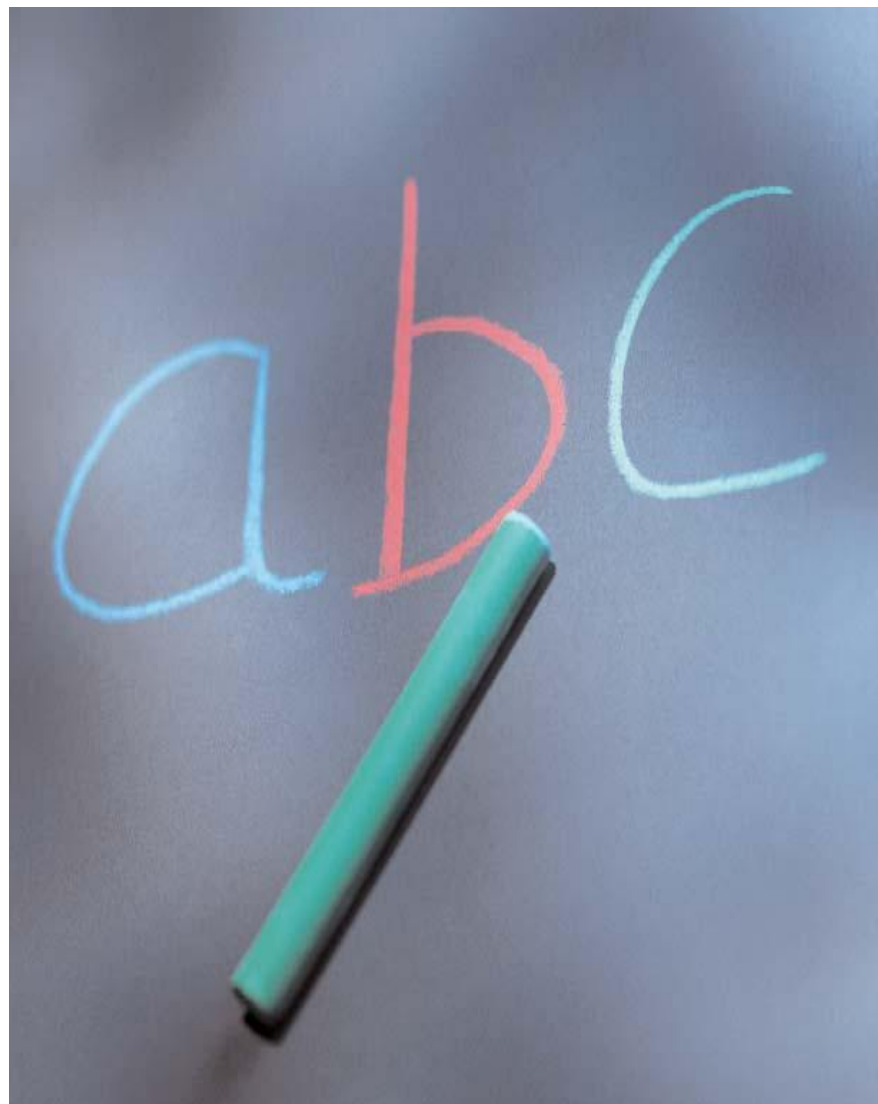
I al costat d'això la màxima integració social, física i funcional. És a dir, enfocar l'educació no només des de les limitacions de l'alumne, sinó centrades en la provisió de recursos i serveis de suport necessaris que els capacitin per a la consecució de capacitats mínimes en línia d'igualtat amb la resta. En definitiva, és necessària una actuació discriminatòriament positiva.

11 Fòrum estable de negociació

En FSIE estem persuadits que el Ministeri d'Educació ve desaprofitant o menyspreant, de forma reiterada, **la possibilitat de crear un fòrum estable de diàleg i negociació amb el sector de l'Ensenyament Concertat i Privat com a instrument per resoldre els sempiterns problemes del sector.**

Reclamem un àmbit estable de diàleg que ha de considerar-se positiu per a la salut democràtica i participativa en temes que, si bé d'importància menor que el Pacte Educatiu, requereixen també negociació i consens.

D'altra banda, i ja s'ha assenyalat en el punt 3. - d'aquest document, es tracta de garantir un dret fonamental recollit en la nostra Constitució. A l'inici de l'article 7 de la Constitució Espanyola, situat en el Títol Preliminar, queda marcat el fonament constitucional: **"Els sindicats de treballadors i les associacions empresarials contribueixen a la defensa i promoció dels interessos econòmics i socials que els són propis"**. Aquest principi també s'ha plasmat en la Llei Orgànica de Llibertat Sindical, al seu article 1.1. També en els Convenis Internacionals és present i hem de citar, novament, el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics, de l'ONU,

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

ratificat per Espanya el 13 d'abril de 1977 (després d'onze anys de vigència en altres països, en Espanya no es va poder ratificar fins a la instauració de la democràcia, tal com ha ocorregut amb Declaracions, Pactes i Resolucions internacionals i totes elles amb l'objectiu de consecució de major llibertat; en aquests objectius de llibertat han tingut un paper rellevant les destinades a llibertat en educació i llibertat sindical).

Difícilment no es pot exercitar aquesta contribució establerta a l'art. 7 de la Constitució Espanyola, si prèviament no existeix el marc, fòrum o Taula Sectorial en la qual posar-ho de manifest. Des de **FSIE** entenem que, amb independència del dret constitucional atorgat, suposa una responsabilitat i deure dels sindicats aquest exercici.

Fins i tot existint contribucions generals per a la defensa i promoció dels interessos econòmics i socials dels professionals de l'educació, aquests variaran en la seva intensitat en funció dels principis estatutaris de cada sindicat i també en funció dels temps i de les consecucions prèvies. **Per a FSIE en aquests moments es tornen essencials:**

- **L'estabilitat en l'ocupació.**
- **L'equiparació retributiva i condicions laborals amb els professionals de l'educació de titularitat pública. Serà necessària la resolució més adequada per al Personal**

d'Administració i Serveis i el Personal Complementari d'Educació Especial, ja que solen quedar al marge dels acords globals.

- **La consecució dels recursos necessaris** perquè el servei d'interès general que presten els professionals dels centres d'iniciativa social sostinguts amb fons públics aconseguixi les expectatives que marca la normativa i especialment les que la societat ha de tenir després d'aquests trobades i debats entorn del Pacte Educatiu.

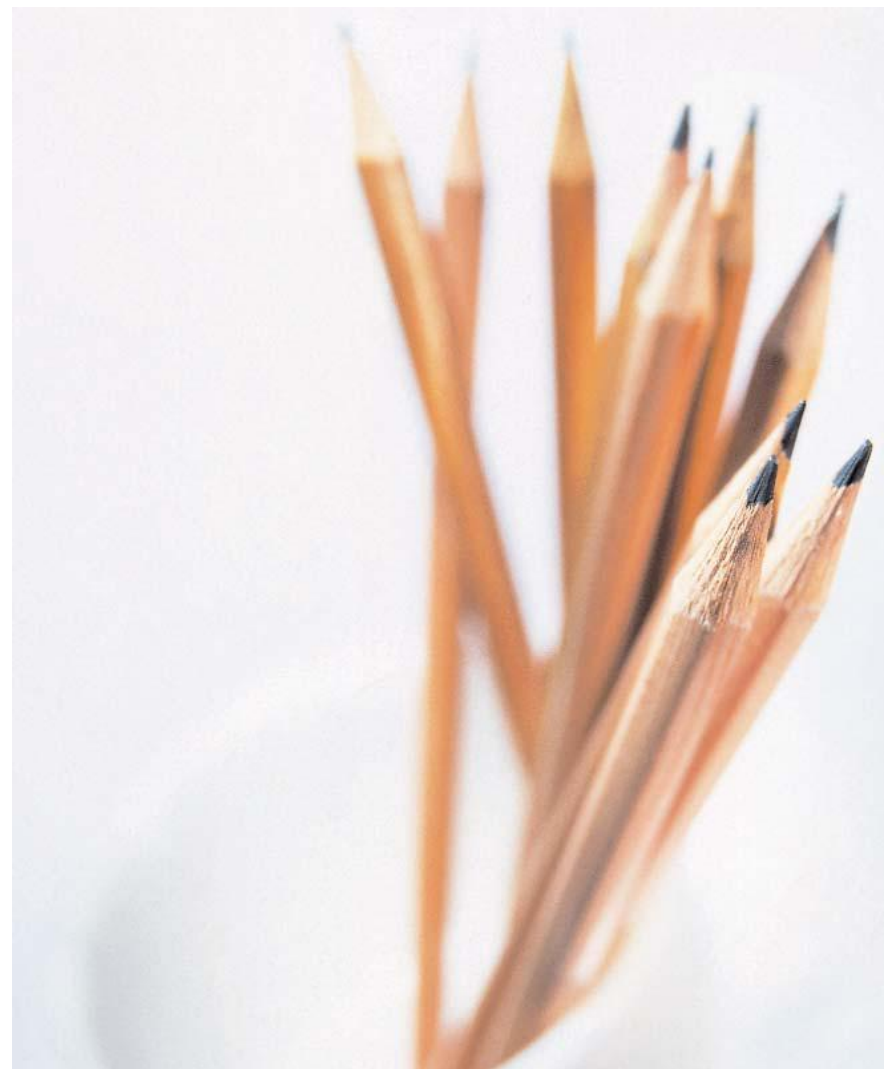
Òbviament, després del que s'ha dit en el punt El Pacto Educatiu i els Professionals de l'Ensenyament d'aquest document, **és obvi que en el terme professionals estan inclosos docents i no docents, doncs el personal d'administració i serveis podria ser el de major inestabilitat laboral i el Personal Complementari d'Educació Especial no ha estat tractat amb la minuciositat que requereix.**

D'altra banda, no creiem necessari tornar a esmentar les Disposicions Addicionals de la LOE que ja han estat esmentades en aquest document, però sí que en **FSIE** les tenim molt presents com a fòrums d'inexcusable convocatòria per part del Govern d'Espanya, a través del Ministeri d'Educació.

12

Altres aspectes que podrien incidir o ser tinguts en compte a l'hora de consensuar aquest pacte educatiu.

- **Importància d'una educació inclusiva, d'integració social i resposta educativa a la diversitat.** Amb independència de la riquesa cultural, professional i social que això pugui comportar, es fa imprescindible un estudi reflexiu i la introducció d'elements addicionals als ordinaris per possibilitar l'equilibri necessari i l'estabilitat normativa i metodològica, així com de recursos humans i materials, que requereixen d'accions dinàmiques i continuades.
- **Alumnat amb baix rendiment, amb dificultats d'aprenentatge, amb necessitats educatives especials, amb altes capacitats.** Està molt enunciat en la LOE, però la realitat ens està mostrant la pitjor cara del fracàs escolar i, moltes vegades, la consegüent inadaptació escolar, social i fins i tot familiar.
- Alumnat procedent de famílies desestructurades.**
- Formació de pares.**
- Previsió de política pressupostària fins a l'horitzó de 2015.**
- Relacions entre el sistema productiu i educatiu.**
- Decreixement en la taxa de matriculació universitària.**

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

- **Beques i Ajuts amb participació de l'alumnat de centres d'iniciativa social.**

- **Possible tendència a minoració en el ritme de taxa d'escolarització d'alumnat immigrant al inici de l'educació obligatòria.**

- **Estímul educatiu al medi rural**, fins i tot amb sinergies d'altres àrees: Ministeri de Foment, Conselleries d'Agricultura, Serveis Socials... En definitiva: major inversió en relació amb la població escolaritzada i censada. És un contrasentit no actuar de forma preferent en l'àmbit rural i, alhora, parlar de polítiques de sostenibilitat. La LOE (Art.82) parla que les Administracions educatives tindran en compte el caràcter particular de l'escola rural a fi de proporcionar els mitjans i sistemes organitzatius necessaris per atendre les seves necessitats específiques i garantir la igualtat d'oportunitats. És necessària la major inversió per càpita en aquests nuclis, per part d'altres Ministeris i Conselleries, ja que altrament només es podria aconseguir, i amb esforços afegits, la igualtat d'oportunitats en l'educació i no en la resta de responsabilitats socials.

- **Formació inicial del professorat.**

- **Relacions família- escola.**

- **Aspectes demogràfics:**

- El increment de la població en l'UE-27 en el període de sis anys (2002-2006) ha estat de 12,7 milions de persones. De 1980 a 2008 el increment

de població ha estat de més de 40 milions de persones. Espanya, junt amb Irlanda i Luxemburg són els tres països que més han crescut i aquest creixement es deu bàsicament a la immigració que ha generat el 84% dels índexs de creixement entre 2000 i 2007 (Institut de Política Familiar). En la prospecció de creixement de població d'Espanya es preveu un creixement similar? Sembla obvi que no. La incidència en les necessitats de taxa d'escolarització s'ha estabilitzat? La despesa en infraestructures arquitectòniques educatives requerirà menys inversió que la realitzada fins ara i la prevista en l'horitzó del 2015? Són aspectes també rellevants per marcar necessitats econòmiques pures i de recursos humans.

- Espanya, amb 4,6 milions, i Alemanya, amb 7,2 milions, són els països de l'UE amb més immigrants. Això ha precisat d'inversions necessàries i responsables que requereixen projecció de futur. Segons les projeccions de població, Europa assoliria el seu màxim de població en el 2025 per començar a descendir. Sense immigració el descens començaria el 2013. Les dates generals també són d'aplicació a Espanya? Si fos així a partir de 2013 hi hauria dos fenòmens: En la vessant educativa començaria a baixar la taxa d'escolarització i en la vessant demogràfica el fenomen podria començar a ser preocupant. No obstant això, en cas de no haver estat pel descens del nombre d'alumnes i alumnes per aula les

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

necessitats de construccions escolars no haurien estat tan nombroses, ja que malgrat al increment de la població immigrant en edat escolar, en el període dels 25 anys passats (1980-2005) la població de menors de 14 anys ha descendit a Espanya i en el seu entorn. Al nostre país va passar del 26% de la població al 14,5%.

- Espanya ha passat a ser un país en situació de natalitat crítica (1,34 fills/dona; la taxa de Nivell de lleva Generacional és de 2,1).

- **Índexs d'escolarització**, la seva evolució i prospecció de futur.

- Encara que s'han marcat anteriorment postulats, mandats, recomanacions i objectius de Tractats internacionals (de diferent rang i denominació) subscrits o ratificats per l'Estat espanyol, per a FSIE no està de més afegir el previst a la Carta Fonamental dels Drets de la Unió Europea (2001) i que al seu article 14 explicita:

"1. Tota persona té dret a l'educació i a la formació professional i permanent.

2. Aquest dret inclou la facultat de rebre gratuïtament l'ensenyament obligatori.

3. Es respecten, d'acord amb les lleis

nacionals que regulin el seu exercici, la llibertat de creació de centres dins del respecte als principis democràtics així com el dret dels pares a garantir l'educació i l'ensenyament dels seus fills conforme a les seves conviccions religioses, filosòfiques o pedagògiques"

- Cessió o alienació de terra per a equipament educatiu.

- Necessitat d'harmonitzar la proporció professor/aula.

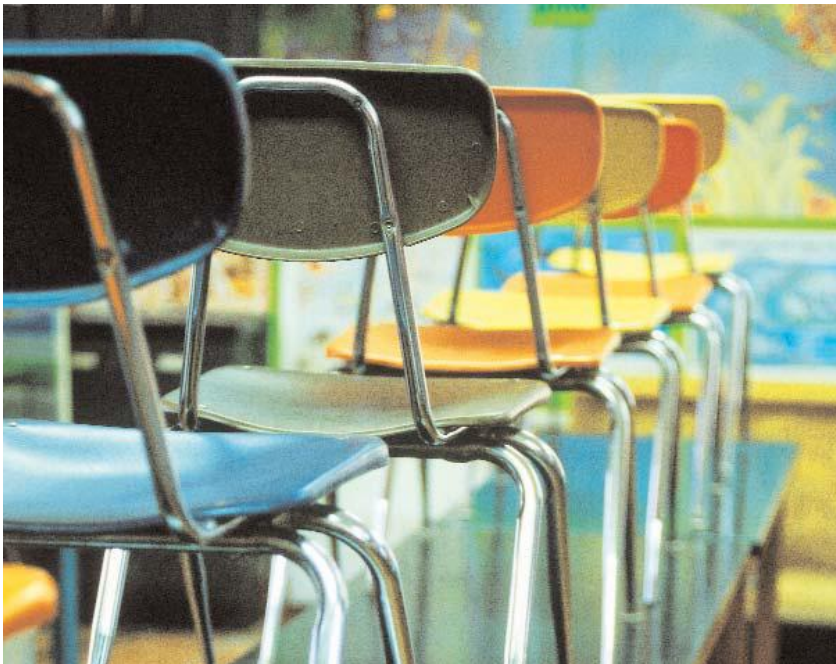

13 **La convivència en els Centres Escolars**

La presentació, el dia 10 de novembre de 2009, en sessió plenària de l'Observatori Estatal de la Convivència Escolar **de l'ESTUDI ESTATAL SOBRE LA CONVIVÈNCIA ESCOLAR EN L'EDUCACIÓ SECUNDÀRIA OBLIGATÒRIA** ha de ser un important punt d'inflexió en les conclusions parcials que fins ara es venien produint en aquest terreny.

Aquest extraordinari **estudi**, que ha comptat amb la magistral direcció tècnica de Mª José Díaz-Aguado, **ens mostra en síntesi dos aspectes molt positius: D'una banda la situació és bastant millor que la publicitada pels mitjans de comunicació i d'una altra part**, i fonamentalment, per l'extensió d'indicadors que consta el treball, **s'obre un horitzó positiu d'intervenció cap a una millora raonablement segura.**

El Ministre d'Educació va assenyalar la gran importància de la incidència de la Comunitat Educativa, tant sobre ella mateixa, com en la Societat, ja que es troba conformada per 7,5 milions d'Alumnes/as i 800.000 Docents, més un bon nombre de membres del Personal d'Administració i Serveis. Si la comunitat educativa incideix sobre si

mateixa i sobre la família creada i la d'origen estariem parlant de la possibilitat d'incidir socialment en més de 20 milions de persones, per tant l'abast social mínim és del 50% de la població espanyola.

El Congrés Estatal de la Convivència Escolar previst per a l'any 2010 ha d'aprofundir en aquests aspectes i ha de ser un suport en directriu i acció per a aquest Pacte Educatiu.

14 De nou: finançament

Després d'haver exposat a al inici d'aquest document la relativa importància del PIB dedicat a l'Educació, així com el diferent esforç que han de realitzar les diferents autonomies tant en funció del seu PIB, del nivell i cost d'acords de millores retributives, de la inversió realitzada en infraestructures, de la proporció existent en les autonomies, de la variació i relació percentual entre centres de titularitat pública i d'iniciativa social sostinguts amb fons públics..., de la dispar assignació resultant per alumne/a o cost de lloc escolar, i molts més aspectes ja desenvolupats, **FSIE propugna sobre això:**

- **Una major despesa en Educació, tant en Pressuposts Generals de l'Estat com Autonòmics.**
- **Assignació de quanties similars, en l'horitzó de 2015, per a la plaça escolar a la pública i a la concertada.**
- **Assignació de recursos econòmics per possibilitar la gratuïtat de l'ensenyament dels 3 als 18 anys, així com la possibilitat d'ampliar el concert de 0 a 3 anys, junt amb el concert o el conveni en els Cicles Formatius de Grau Superior.**

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

- La consecució definitiva de igual feina igual salari.

- L'assumpció pels professionals de la solidaritat pressupostària en temps de crisi i en noves iniciatives.

També entén FSIE que és el moment d'introduir un criteri significatiu: amb independència del percentatge del PIB dedicat a l'educació, també existeix un percentatge d'altres despeses públiques dedicades a la mateixa. Si només prenem com a criteri l'augment en el percentatge del PIB dedicat a l'educació, malgrat això:

- Podríem no assegurar els compromisos de despesa adquirits en el consens possible i desitjable.

- Podíem assegurar els compromisos de despesa adquirits en el consens possible i desitjable, alhora que podríem treure o reduir despesa en aquelles àrees a què se'ls treu aquestes desenes de PIB.

En qualsevol cas, tant per als Pressuposts Generals de l'Estat, com per als Autonòmics, executar major despesa en educació ha de suposar l'exercici responsable de la decisió presa, en relació amb la resta de partides pressupostàries.

Espanya ha dedicat a despesa educativa en relació amb les despeses totals:

	Espanya	UE-27
2001	11,0%	10,9%
2002	10,9%	11,0%
2003	11,1%	11,0%
2004	10,9%	10,9%
2005	11,0%	10,9%
2006	11,1%	11,0%

És necessari afegir-hi una partida de despesa molt significativa, només per als centres de titularitat pública, referit al nivell d'Ensenyament Primari. Es tracta de l'importantíssim capítol que les Corporacions Locals tenen la competència i obligació de destinar a:

- Manteniment.

- Neteja.

-Prestació de servei de Conserges de Col·legis Públics.

-Energia elèctrica, calefacció (fuel, gasoil, electricitat,...)

En un col·legi d'una sola línia, fins i tot sent variable el cost d'un a l'altre, resulta una despesa mínim anual superior a 37.000 €, és a dir, un mínim de 6.150 € per unitat. Aquesta quantitat es menor per cada unitat

Aportacions i aproximació de FSIE relatives al Pacte Educatiu

quan incorporem, en aquest mateix centre, Educació Infantil, ja que el major cost directe és el del Conserge del Grup Escolar.

Si anteriorment FSIE proposava la modificació del mòdul de concerts essencialment per aconseguir el pagament delegat del Personal d'Administració i Serveis i un altre personal titulat no docent, aquí trobem una despesa "addicional" al referenciat en els PGE i els Autonòmics.

Volem fer menció al fet important que és invertir en educació. A més de l'exposat el retorn econòmic és un tema d'excepcional transcendència.

El retorn econòmic, segons els indicadors de l'OCDE en estudis realitzats a 21 països, entre ells Espanya, conclou: ***"La inversió en educació terciària genera compensacions econòmiques substancials en la majoria dels països de l'OCDE. Els retorns d'invertir en educació terciària són més grans que els d'invertir en secundària superior o en educació post secundària no terciària"***.

Quan l'OCDE parla de terciària, fins i tot parla d'inversió privada. No obstant això, a Espanya l'Educació Universitària, llevat de la privada, té

costos de poca inversió per a l'usuari i al seu torn gaudim del sistema de beques i ajuts.

Aparentment el retorn econòmic només es produeix en la persona que ha realitzat la inversió (bé privada, bé pública i a més amb beques), **però això no és així, ja que la societat està participant d'aquest retorn**, especialment en el consum i en la recaptació de taxes i impostos directes i indirectes. Òbviament aquesta decisió és essencialment individual ja que a més de diners hi ha una inversió de temps i demora de possibilitat d'incorporació a la vida laboral, però es fa necessari possibilitar-la.

No obstant això, el major retorn a valorar serà tan intangible que la seva quantificació esdevé en impossible: La formació plena de la persona que posteriorment s'insereix, compromet i vincula amb la societat participant en la creació de riquesa, la consecució de majors cotes de participació i llibertat, la resolució de conflictes que amb el seu concurs, i el de moltes persones, es converteixen en positives solucions.

En definitiva, en un constructor, en un artífex, en un protagonista més de la societat espanyola en pau, en progrés, en convivència i en llibertat i, sense perdre la seva individualitat, la seva personalitat i la seva capacitat per vincular-se al més positiu del fer social.

1) LOE

Disposició addicional vint-i-setena. Revisió dels mòduls de concerts

1. - Durant el període al qual es refereix la disposició addicional primera (5 anys) de la present Llei, i en compliment de l'Acord subscrit entre el Ministeri d'Educació i Ciència i les organitzacions sindicals representatives del professorat dels centres privats concertats, totes les partides dels mòduls del concert es revisaran anualment en un percentatge equivalent al de les retribucions dels funcionaris públics dependents de les Administracions de l'Estat.

2. - Les Administracions educatives possibilitaran, per a l'exercici de la funció directiva en els centres privats concertats, unes compensacions econòmiques, anàlogues a les previstes per als càrrecs directius dels centres públics, de les mateixes característiques.

Disposició addicional vint-i-vuitena. Convenis amb centres que imparteixin cicles de formació professional.

formatius de Formació Professional que complementin l'oferta educativa dels centres públics d'acord amb la programació general de l'ensenyament.

Disposició addicional vint-i-novena. Fixació del import dels mòduls.

1. - Durant el període a què es refereix la disposició addicional primera de la present Llei, es procedirà a la fixació dels imports dels mòduls econòmics establerts, d'acord amb l'article 117, en funció de la implantació dels ensenyaments que ordena la present Llei.

2. - Dintre de la Conferència Sectorial es constituirà una comissió, en la que participaran les organitzacions empresarials i sindicals més representatives en l'àmbit de l'ensenyament privat concertat, per a l'estudi de la quantia dels mòduls de concert que valori el cost total de la impartir els ensenyaments en condicions de gratuïtat.

FEDERACIÓN DE SINDICATOS INDEPENDIENTES DE ENSEÑANZA
C/ Bravo Murillo, 306 - 1ª Izda. - 28020 Madrid
Tel.: 91 571 67 45
Fax: 91 571 78 74

federación@fsie.es
www.fsie.es